

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

**İMAN-HATİP
OKULLARINA
HAZIRLANAN
KOMPLOYU
AÇIKLIYORUZ**

**İMAN YUVALARINI
KORUYALIM**

1 EYLÜL 1970

SAYI: 31

Yeniden Milli Mücadele'ye

Fakir milletimizin dayanağı olan köylümüz yıllardır sızıp ve sefaletin kucasına kılınılmıştır. Bugün bilhassa perişan durumda bulunan köylümüz ve civar köyler tamamen kendi kaderi ile başbaşa bırakılmıştır.

Bizler bugün dertlerimize dermanolacak, maddi ve manevi yaralarımızı saracak bir makam veya parti göremiyoruz.

Tam 50 senedir aynı hamam aynı tas misali, aynı usul ekim, üretim, hayvan yetiştirme ve geçim durumumuz devam ediyor.

Bir zamanlar bire on veren, vatandaşın yüzünü güldüren topraklardan şimdi bire-bir da hi alamıyoruz. Tarlalarımızı gübreleme, hazırlama, sürme, toplama işini çok basit ve yüz yıl evvelki usulle yapmaktayız.

Çiftlikle uğraşıyoruz. Buna rağmen buğday — arpa gibi mahsulleri değil satmak, yiyeceğimizi karşılayacak kadar bile yetiştirmekten mahrumuz. Bugün aileler yiyeceğini karşılamak için bol - bol arpaya buğdaya para veriyor. Tohumu nu dahi yetiştirmekten mahrum bırakılan hiç bir taraftan yardım göremiyen, Kooperatiflerden aldığı 100 liranın faizini ödeye ödeye bitiremeyen bir

vatandaşın durumunu düşünün. Kaldıkı bugün hayvanlarımızın beslenmesi tabak veya veba gibi hastalıklardan korunabilmesi Allah'a kalmıştır.

Yağmur yağmadığı, yazları kurak gittiği zaman her taraf kurumakta, hem bizlere ve hemde hayvanlarımız açlıkla karşı karşıya kalmaktayız. Geçen yılın yaz mevsimi kurak gittiği için topraklar yanmış kavrulmuş bütün köylüler yetiştirdikleri hayvanları ot olmadığı için üç-beş kuruşa satmak zorunda kalmıştır. Daha doğrusu kaybetmiştir. 1000 liralık bir sığır 200-300 liraya etmişizden kaçırıldı.

Buna dur diyecek, malımızın pahasını verecek, bizi çökmekten kuraracak hiç bir mesul bulunmadı. Ancak devlet adamları ve partiler bol bol vaatlerle bizi oyaladılar. Bu oyalama politikası milli ahlaktan, yoksun alıcının işine yaradı.

İslâm Ahlakından kopmuş bir takım fertler ve Yahudi, Rum, Ermeni ihratçılar da devletin kanadından uzak hal kın zor durumda olmasını fırsat bilerek malını öldüre öldüre aldı.

Bu hadiselerle bir daha anladık ki malımıza fiat biçecek onun hiç pahasına satılmasına

mani olacak, yüzünüzü güldürecek şefkatli el yok. Bu el devlet babanın elidir ama bu el bize yabancı. Bu el insanca, müslümanca yaşamak isteyenlerin değil, içimizdeki ecneblerin sırtını sıvazlar hale getirilmiş. Hele birde tabak ve ba vesaire gibi salgın hayvan hastalıklarının her yıl hayvanlarımıza musallat olduğunu hesaba katarsak geçim kaynağımızın ve hayvanlarımızın nasıl yok olduğu anlaşılır. Bu hastalıklar her yıl binlerce koyun, keçi, sığır gibi hayvanların ölümüne sebep olur. Hayvanlarımıza bakacak baytar yok. Hastalara bakacak göstermelik hastahane var. Doktor yok.

Son zamanlarda çıkarılan zam kanunu iyice belimizi bükmiştir. İhtiyaçlarımızı karşılayacak kadar mahsul yetiştiremediğimize göre, ihtiyaç maddelerimizin fiyatının artması halkımızı fakirliğin kucasına atacaktır.

Bir zam milletin sırtına yüklenmiş yük, Mason, Yahudi, Rum, Ermeninin sermayesine ve milletimizin üzerindeki haki miyetine yapılmış artırma olarak anlıyoruz ve öyledir. Çaya, çekere, gaza, çiviye v.s. gibi köylümüzün birinci derecedeki ihtiyaç maddelerine yapılan zam köylümüzün belini büküştür. Meselâ çivinin paketi 8-9 liradan 17,5 liraya çıktı.

Bu zam ancak bu maddeleri imâl eden azınlıkların cebini şişiriyor. Ama bu vatanın gerçek sahiplerinin neyine zam? Mahsul yok, yiyeceğe ve tohuma para veriyoruz, hayvan yok, olsada para yetmiyor. Bu ise biz köylülerin ortadan kaldırılmamız demektir. Gelir kaynakları elimizden çıkmış ve kontrolsüz. İsrar ve gider çok. Netice ise yok oluş. Bu, milletçe içinde bulunduğumuz durumu gösteriyor ki üretici olan köylümüzün yok edilmesiyle beraber milletimiz yok ediliyor.

Ama bizim bu haklı meselelerimize sahip çıkacak, Uruscuların istismarına fırsat vermeyecek milli mücadele başlamıştır ve tek tesellimiz de budur.

Bu milletin bağrından çıkardığı evlâtlarının önderliğinde yapılacak milletimizin yüzünü güldürecek milli mücadele Allah'ın yardımı ile kesin zaferi ulaşacaktır.

İnancımız buna tamdır.

VEZİR KAYA
YALNIZ ÇAM NAHİYESİ
ARDAHAN — KARS

ORDU GEÇERKEN

Bir ucun şarkta da bir ucun garbta,
Sen varsın Kore'de, Budin'de Mehmed.
Senin ile şereflendi üç kıta,
Sen varsın rüzgârda, toprakta Mehmed.

Fatih oldun İstanbul'u fethettin,
Yavuz oldun şarkı dize getirdin,
Vatanda bağ sensin, tepeler sensin...
Geziliyor hayalin sulara Mehmed.

Viyana deyince seni anarım,
Sensiz yası şimdi Cezayir, Kırım.
Seninle yaşarım, seninle varım,
Kudret ve ümitsin ruhumda Mehmed.

Sendin haçlılara ölüm yağdıran,
Sendin zulme karşı kafa kaldıran,
Sensin Çanakkale, sensin Caldıran...
Sen varsın Malazgirt, Mohaç'ta Mehmed.

Sen bitmeyen şeretli bir tarihsin,
Sen hayale sığmayan his denizisin.
Sensin bu milletin mihrakı sensin,
Sensin o hasretle beklenen Mehmed...

Bekleneni verdin her daim için,
Sen oldun milletle ağlayıp gülen,
Milletine bağlılığını gösterdin,
Yaşa varol azametinde Mehmed.

FEHMİ ARIKTEKİN
KONYA

HEY GELİYORUZ

İNTİKAM ALACAGIZ

Çekilin ajanlar, savulun bre kahbeler
Artık kinimiz tamdır. HEY GELİYORUZ...
Defolun hainler, kahrolun sahteler
Bize, taviz haramdır. HEY GELİYORUZ...

Bu cefaya artık, sabrımız kalmadı
Bıraktık bunca ahı, bunca feryadı
İşte bizler bu kadar... Millet evladı
Kararımız tamdır. HEY GELİYORUZ...

Elinde yavrusu gözü yaşlı anaların.
Yüzleri gülmeyen dertli bacaların,
Çektiğimiz ağrıların, acıların
Hesabı çok yakındır. HEY GELİYORUZ

Milletin cevabı çok feci olacaktır.
Millet düşmanı maskeler, yırtılacaktır.
Bu haykırış, şehir, şehir, bucak bucaktır.
Bu, milletçe kıyamdır. HEY GELİYORUZ...

O Malazgird'i, Mohaç'ı hatırlayın
Bu zaferler birgün gelecektir, yakın.
Bu haşmet, bu kalkış bize ilmi Sağ'ın
Verdiği ihtişamdır. HEY GELİYORUZ

Kalmadı milletin merhameti, şefkati
Canlanıyor yeniden eski haşmeti
Bize sanlı ecdadın son vasiyeti:
İNTİKAM. İNTİKAMDIR, Hey geliyoruz!...

Hasan ERDEN

ZAFERE DOĞRU...

Sancak açtık, bayrak diktik Hak için
Durma artık. Durma yürü milletim!
Hak namına küffardan intikam için
Durma artık, durma yürü milletim!

Dünkü kölen şimdi sana kafa tutar, diş biler.
Kahbe moskof doymaz. Seni de yutmak diler
Uyanmazsan düşmanlar Anadolu'dan da siler
Yeniden Milli Mücadele için yürü artık milletim!

Al eline baltanı vur omuza tırpanı
Giy sırtına Sakarya'dan kalan şanlı hırkanı
Hak'ka davet için Fatihlerden artanı
Durma artık, durma yürü milletim!

Yok olmamak için iyi sarıl ecdadının imanına,
kinine

Geç kalıyorsun. Uyan! Düş Fatih'in izine.
Bu halinle nasıl bakarsın şehitlerin yüzüne?
Zafer için, Allah için durma yürü milletim!

Hakla batılın savaş günüdür bugün
Hakkın sana vadettiği zafer günüdür bugün
Yine Kosova'da yapmak için şanlı bir düğün
Durma artık durma yürü milletim!

HÜSEYİN ÜNLÜ

Milletin iman, ahlâk, kültür,
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 31

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-Al Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

İMAN YUVALARINI KORUYALIM

Şimdi bütün Türkiye'de bir öfke bulutu doluyor. Millî Eğitim Bakanlığının hazırladığı, Türkiye'nin gerçeklerine uymayan, hayali tasarı bütün bir milletin protestosuna uğruyor. Bu tasarı İmam - Hatip Okullarını temelsiz cezibesiz, istikbalsiz ve himayesiz bırakmaktadır. Bu sebepten de sakattır, zararlıdır. İmam Hatip okulları ile aynı seviyedeki diğer orta tahsil müesseseleri arasında derin bir uçurum açmıştır. Eğitimde fırsat eşitliğini yıkmıştır.

Sayıları onbinleri bulan İmam-Hatip mensup ve mezunu için meslek olarak sadece imamlık, ve müezzinlik yeter görülmüştür. Bu millet evlatları diğerleri gibi yüksek öğrenim yapma hakkından mahrum edilmişlerdir. Cazibesiz söndürülen bu iman yuvalarına daha az sayıda insanın gelmesi istenmektedir. Zira Türkiye'deki mason diktası, nesillerin dinî terbiye ile sınırlanmasından son derece rahatsız olmaktadır. Bu sebepten siyasî iktidarı telkin ve tesiri altına alarak İmam - Hatip okullarına yönelen heyecan ve iman akımını durdurmak istemekte ve İmam-Hatip mezununu 2. sınıf bir vatandaş olarak tutmak istemektedir. Türkiye'de tam manasiyle bir despotluk kurmuş olan masonluk; İmam-Hatip menseli bir hakim, bir savcı, bir polis şefi, bir mühendis görmek istemektedir.

Ancak pek çok müşkülü çözerek ilerleyen milletin mücadelesi bu sıkıntılı durumdan da kurtulacaktır. Muvakatten açılan İmam - Hatip kursları okul haline gelebilmiş, sayısı artan imam-hatip okullarını engellemek amacını güden C.H.P. tasarısı suya düşmüştür. Ve millet kendi eserini korumuştur. Yine de koruyacaktır.

İmam-Hatip okulları varlıklarını hayale değil, gerçeğe borçludurlar. Bu gerçek iman gerçeğidir. İnsanlar ve insan toplulukları daima bir inanca bağlanmışlardır. Bu inanç doğru, yanlış, müsbet, menfi olabilir. Fakat inancın inanç olma vasfı değişmez. Gustav Le Bonne, en laik prensiplerin bile gerçekte sırf bir inanç olduğunu ifade etmiştir. Gerçekte ilimlerin temeli daima prensipler ve hipotezlerdir. Geometrinin, matemitiğin, fiziğin daima hipotezleri vardır. En objektif düşünce şeklinde bile, iman temelli bulunduğu açıktır. Bu felsefe sahasında daha büyük bir yer işgal eder.

Bu noktayı iyice kavramak için bir Rus nihilistinin hikâyesini hatırlayalım. Dua etmeye mahsus kütübeye varır. Meryem Ana tasvirlerine, Hz. İsa'nın heykeline (!) bakar, azizlerin resimlerine öfke ile göz atar sonra hepsini parçalamaya koyulur. Mum söner. Küçük kütübe karanlık içinde kalır. Yalnızlık içinde bunalan adam, mumu tekrar yakar. Hristiyan azizlerinin resim ve heykellerinin boş kalan yerlerine; pozitif filozofların portrelerini asar. Memnundur. Gerçekte en akli gözükten düşünceler ve düşünce sistemleri, ilk bakışta fark edilmeyen bir iman esasına dayanır.

Ayrıca insanlığın tarihi gösteriyor ki, dinsiz hiç bir cemiyet var olmamıştır. Medenî seviyeleri ne olursa olsun, bütün toplumlar daima dindar olmuşlardır. Toplumlarda görülen bu durum, dinin insan ve toplum için nasıl hayati bir mana ifade ettiğini gösterir.

Bütün dünya tarihinin şahitlik ettiği bu gerçek, insanın temel meselesinin ne olduğunu ortaya koyar. Din bir filozofun, yahut bir zeki şefin hayal mahsulü değildir. Din, insan yaradılışına uygun olan ve Cenab-ı Allah tarafından insanlığa gönderilen nizamdır. İnsan yapısının kanunlarının en tam ifadesi, kendisini dinde bulur. Tahrif edilmemiş olan din, insan ihtiyaçlarını yegâne doğru ve kusursuz olarak tatmin eder. Ancak inandığı din tahrif edilmiş olsun

veya olmasın, dine ihtiyaç insan varlığının en belirli özelliğidir.

En mühim bir ihtiyaca tekabül ettiğine göre dinin öğrenme, öğretilme, telkin etme ve yaşama imkânının bulunmadığı cemiyetlerde ferd buhrana düşer. Verilen misaller gösteriyor ki, insan inanmaya muhtaç bir mahluktur. Milyonlarca insan gerçek dinin ışığına koşmak istiyor. Eğer bu ışık karartılırsa insanlar gene inanmaya devam edeceklerdir. Tıpkı susuzluktan çigeri yanan adamın, lezzetine, temizliğine ve kokusuna bakmaksızın, susuzluğunu giderecek ne bulursa içmesi gibi.

İmam - Hatip okulları seneler boyu dinî eğitime hasret kalmış milletin, özlediği pınardır. Millet dinî terbiyeden mahrum kalmış evlatlarını orada okutuyor. Bu su bulandırılırsa, bu pınar kurutulursa, milletin ümidi söndürülmüş olacaktır. Buna mücadele edilemez. Böyle bir hareketin milleti üzeceği, sınırlendireceği, düşmanları ise sevindireceği unutulmamalıdır.

Maarif Vekilinin bu tasarısı, İmam - Hatip Okullarının cazibesini söndürmek, temelsiz bırakmak ve istikbalini körletmekten başka bir işe yaramayacaktır. Türk Maarifi'nin ilk işi, satırdart lise tipi inşa etmekten mi ibarettir? Muhtevası itibarıyla gayri millî kültürlerin empoze edildiği. Fransız, İngiliz, Alman ve Amerikan usullerinin çorbaya çevirdiği maarif sistemini millileştirmek değil midir? Eğitim sisteminin hem muhteva, ve hem de şekil itibarıyla millileşmesi zamanı gelmedi mi?

Türkiye'de bulunan ruhban okulları, yabancı kültürlerin ve emellerin aşılandığı yabancı okullar üzerinde, Millî Eğitim Bakanlığının kontrol yetkisi nedir? Rum, ermeni ve yahudi okullarında yapılan İslâm ve Türk aleyhine girilen propagandalara karşı aldığımız tedbir nedir?

Millî eğitim sistemimiz millî midir? İlmî midir? İnsani midir? Şunu hatırlatalım ki ne millîdir, ne insanidir ve ne de ilmidir. Eğer millî olsaydı, Türkiye'de milyonlarca lira sarfiyle yetişen doktor, mühendis vs. nin Amerikan lüksü için yeni dünyada vatan tutmalarına lüzum kalmazdı. Bir tek Türk vatani terkedip, imkânı bol yabancı diyarlarda daha fazla lüks için hizmet görmeye can atmazdı. Eğer eğitim sistemi ilmi olsa idi, senelerden beri adapteci, tercümcü ve aşırı sözde ilim adamları yerine, gerçek ilim adamları yetişir, tesadüfen yetişmiş olanlar ihtiyaçtan kıvrandırılmazdı. İlim dallarından her hangi birinde Nobel mükâfatına layık görülürdü. Bütün bu acı gerçekler ortada iken İmam-Hatip Okullarını kapısını kapayacak bir projeyi sunmak marifet değildir. Türkiye'nin maddî, manevî kalkınmasına hizmet edecek genel bir millî eğitim planı yoktur. Böyle bir planın var olduğu takdirde bile başarılı olmasının tek şartı realistiği ve milliliği olacaktır. Ancak biliriz ki, böyle millî bir plan ortaya koymak ve bunu ısrarla savunmak hem millî ve hem de kuvvetli iktidarların işidir.

Bir vakitler CHP. nin kursağında kalmış, şimdi ise masonların ve komünistlerin alkışladıkları bu tasarı, Türk maarifine tamiri mümkün olmayan yaralar açacaktır.

Bütün vatanseverlerin dikkat kesilme zamanıdır. Senelerdir ızdırapları karşılığında elde edilmiş haklarımızı koruyalım. Milletçe eserimiz olan, İmam - Hatip okullarını koruyalım. Ve bu tasarıyı milletçe protesto edelim. Bilelim ki bu İmam - Hatip Okulu meselesi değil, din ve vicdan hürriyetinin korunması meselesidir. İman yuvalarını koruyalım.

Yeniden Millî Mücadele

Göstermelik Grevlerle İşçi Meselesi Halle dilemez

Uzun senelerden beri, işçimize, köylümüze ve bütün milletimize hazırlanmak istenen kötü âkıbetten vazgeçilmemiştir. Aksine bunu hızlandırıcı faaliyetler daha da arttırılmıştır.

Devalüasyonun ilanı ile beraber siyasî sarıntılar iktidarı sallarken, iktisadî krizler de bir taraftan işçiyi, köylüyü ve esnafı tam bir esarete doğru sürüklemiştir. Zam furyaları birbirini takip etmiş, fiatlar alabildiğine yükselmiştir. Esnaf artan hayat pahalılığına ayak uydurabilmek için çareler aramıştır. İşçi, zarurî ihtiyaç maddelerine yapılan zama karşı, ücret artırımını istemiştir.

Bu istekleri, belki de ücretlerinin artmasını temin edecektir ama, acaba onların refahını, saadetini sağlayacak mıdır? 4 liraya aldığı şekeri 3 liraya alabilecek midir? Basmasını, kumasını ucuza temin edebilecek midir? Hayır. Çünkü işçinin ücretini artıran patron, bu sefer imalâta yeni zamlar koyacak ve aldığı ücret işçiye yine yetmez hale gelecektir.

Durum böyle olduğuna göre. TÜRK-İŞ'in grevleri ne mana ifade etmektedir? Sayın yöneticiler demeçler verdiler... Bir çok yerlerde grevler başlatıldı... Bakanlar Kurulunun müdahalesi oldu ve bazı iş yerlerindeki grevler tehir edildi. Danıştay işe karıştı, Bakanlar Kurulunun tehir kararını durdurdu. Masa başlarına oturuldu, konuşuldu. İdarecilerle, yöneticilerle, şirketlerle görüşmeler oldu. Sayın TÜRK-İŞ yöneticileri işçinin hakkını müdafaa eder göründüler TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Halil Tunç «Çok makul olan tekliflerimizin kabul edilmemesi bizi bu genişlikte bir grev yapmaya zorlamıştır.» dedi. Acaba bu söz doğru mudur? Yoksa aldatmaca bir yalan

mıdır? Devalüasyonun kimsesiz, sahipsiz bırakıldığı işçiye sahip çıkar görünerek saltanatına bir istismar payandası daha mı vurmak niyetindedir? Yoksa hiç bir müsbet iş yapmadığı halde, DİSK'in tahripkâr işçi sahipliğine karşı zevahiri kurtarmak gayretine mi düşmüştür? Bu istifhamların Kaynağı yine bizzat Halil Tunç'un kendi ifâdesidir.

HALİL TUNÇ NE DİYOR?

«Hükümetin Tes-İş ile Besin-İş Sendikalarının grevlerini otuz gün ertelemesi geçici bir tedbir olmaktan ileri gitmez. Asıl olan ciddi kararların alınmasıdır. Uzun bir süredir bunu hükümetten beklememize rağmen, alış gelmiş alışkanlıklar henüz ortadan kaldırılmamıştır.» (25.8.1970 Gazeteler)

Hükümetin bu «alışagelmış alışkanlıklarından» karamsar olacak ki, 21 Ağustosta şöyle konuşmuştu: «Türk işçi hareketi olarak her şeye rağmen ve neye mal olursa olsun haklarımızı almakta kararlıyız. Bundan böyle sadece, isteklerimizin tamamen kabul edildiğinin açıklanacağı tek bir toplantıya gideceğiz.»

Güya, işçi haklarına bu derece sahip çıkan sayın Genel Sekreter, grev başladıktan sonra ağız değiştirmeye başlamıştır. Daha evvelden hükümetin alışkanlıklarından bahsederek karamsar bir tavır takınan Halil Tunç, 25 Ağustosta Ankara Şeker fabrikasındaki grevci işçilere bakın ne diyor: «Grevin üç-dört gün içinde bir neticeye bağlanacağını» inanıyorum.» Acaba senelerdir, alışkanlıklarına son vermediğini söylediği hükümetin, üstelik bazı iş yerlerindeki grevleri ertelemelerine rağmen, nasıl oluyor da üç-dört gün içinde meselesinin halledileceğine inanıyor? İnsanın kafasında bazı istifhamlar meydana geliyor. Acaba, masa başlarında işçinin alın teri, el emeği, bazı vurgunculara mı teslim ediliyor?... Milletin aydınlatılması gerekir!

GREVLERİN MÂNASI

Yıllardır vurgunculuğu, hırsızlığı, soygunculuğu işleten mekanizmadan işçi haberdar ediliyor. İşçiyi bir tahrib vasıtası olarak kullanan DİSK, kazma ve baltanın ağzından damlayan kanları kurtarıcı olarak gösteriyor. Öte yanda TÜRK-İŞ, işçinin hamisi pozunda onu, mason-yahudi uşağı, ırgatı olmasının devamında faydalar görüyor. Gary-i millî sahte demokrasinin bekçiliğini yapmak için işçiyi istismar ediyor. Göstermelik mitingler yapıyor, grevlere gidiyor. Ne Türk-İŞ'in miting ve grevlerinde, ne de Rusya'nın beşinci kolu DİSK'in miting ve grevlerinde işçinin, köylünün gerçek düşmanları tanıtılmıyor. Yahudi, Rum ve Ermeni fabrikatörlerinin vur-

gunları, soygunları anlatılmıyor. Ama işçinin alın teri, el emeği üzerinde saltanat süren kaçakçıların lâf bezirgânlarının, yönetici beylerin tıkmı yerinde...

Senelerdir birbirini kovalayan grevlerin bir sonu gelmeyecek mi? İşçiye bir saadet temin etmeyen grevleri kime kâr sağlamaktadır?

TÜRK-İŞ VE DİSK ORTAKLIĞI

Türkiye'de işçiler, aktif bir kuvvet olmaya başladıkları andan itibaren onu, millî kadroların gücü olmaktan uzaklaştırmayı düşünmüşlerdir. Düzenbaz politikacılar, hemen işçilerin yanında, yanbaşında boy göstermeye başladılar. Böylece işçi sendikalarını çeşitli vesilelerle kontrolleri altına almaya çalıştılar. Bu gaye ile 1967 senesinde kurulan DİSK işçiyi TİP'in vuru cu gücü ve iktidar kaynağı haline getirmeye çalıştı.

DİSK'in kızıl militan yöneticilerine karşı, TÜRK-İŞ'in yöneticileri, hem iktidarın gölgesi, hem de muhalefetin yamağı durumunda oldu.

TÜRK-İŞ ve DİSK Türkiye'de geliştirilmek istenen kapitalist - komünist kavgası gibi âdi ve aldatmaca bir mason oyununun işçiler arasındaki sahnesini teşkil etmektedir. İşçinin derdiyle uzaktan - yakından alakalı olmayan bu insanlar, sadece, işçi hadiselerini kontrol için gayri millî sistemin diktiği iki kukla teşkilâtçı Bazan nahnâ, bazan mihına vurmaya kârlı görmektedirler.

TÜRK-İŞ'İN SOYGUNU

TÜRK-İŞ'in başlattığı grevlerin gölgelerinde eli boşalan işçilerimize bazı rakamlar verelim. Bu rakamlar TÜRK-İŞ'in çalışma raporundan alınmıştır:

Toplam gelir : 11.897.440.77 TL. dir
Toplam gider : 10.979.091.07 TL. dir
Giderler içinden bir kaç maddeyi görelim :
Ücretler : 4.975.390.18 TL.
Yolluklar : 750.224.24 TL.
Kongre Masrafı : 128.18578 TL. (Türk-İş 8. Genel Kurul Çalışma Raporu Sh: 619-620)

Dikkat edilecek nokta, kongre masrafı için 128 bin liranın harcanmasıdır. İşçi kömür ocaklarında, izabe fırınlarında oluktan sızan terler altında kazandığı yevmiyeden TÜRK-İŞ'e âdat öder. Ama TÜRK-İŞ bunun 128 bin lirasını kongre masrafı, 750 bin lira yolluk, 5 milyon çeşitli ücretler... olarak gösterir. Acaba, bu sarfiyat içinde bir mesuliyet duyulur mu? 50 metre derinlikteki işçinin ızdırabı tadılır mı? Ereğli grevini başlatan TÜRK-İŞ değil miydi? Pekiyi işçiye ne kazandırmıştır? Kazandırdım diyebilirse, neden yine grevlere gitmektedir? Evet, işçi dâima muzdarib bırakılmıştır. Ama, yahudi karaborsacılar milyonlar vurmuştur. Ereğli'de grevin başlaması demiri süratle karaborsaya düşürmüştü. Bundan ise pusuda bekleyen karaborsacılar, yahudi tüccarlar ve maşaları kazançlı çıkmışlardı.

GÜÇLÜ SENDİKACILIK NEDİR?

İşte Türk-İş'in başlattığı bu grevler de, işçiyi memnun eden temel ve köklü neticeler getirmeyecektir. Ancak, Türk-İş'in gerçekleştirmeye çalıştığı «güçlü sendikacılık» meselesinin bu hengâmede haylice kulisinin yapılacağı sanılmaktadır.

TÜRK-İŞ'in bu meseledeki tutumu da yine

İşçi haklarını batı demokrasilerine bir alet olarak kullanan ve böylece komünistlere istismar imkânı hazırlayan TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Halil Tunç.

Türk işçisi, alın terini kürsülerde nutuk haline getiren sorumsuz kişileri yavaş yavaş öğrenmeye başlamıştır. Yukarıda, göstermelik grevlerle işçileri saltanatının payandası yapan TÜRK-İŞ'in başkanı S. Demirsoy görülüyor.

kendisinin niyetlerini ifade etmektedir. Çünkü, güçlü sendikacılık derken, Batı demokrasilerine bir can simidi gibi sarılmaktadır. Bugün milletin topyekûn ızdırab kaynağını teşkil eden gary-i millî sahte demokrasinin Türkiye'deki taklidi nasıl ızdırların dinmesini sağlamıyorsa; yine bir maymun istihası ile taklid edilmek istenen batı demokrasilerinin ön gördüğü sendikacılık ta işçinin hiç bir derdine devâ getirmeyecektir. Çünkü esas olan millî sendikacılıktır. İşçimizin hasretini çektiği sendika anlayışı millî sendika anlayışıdır. Bu ise, ne DİSK'in beyinleri komünizme kiralanan yöneticilerinin, ne de TÜRK-İŞ'in batı demokrasilerine yamayan yöneticilerinin aklından geçmemektedir.

MİLLÎ SENDİKACILIK

Çünkü, millî sendikacılık, her geyden önce millî menfaatleri öngörecektir. Millî sendikacılık, millî ekonominin temel taşlarından olacaktır. Ve millî sendikacılık, gary-i millî sermayenin vurgunlarına mani olacaktır.

Bunun içindir ki, millî sendikaların grevleri, kardeş kavgasının, sokak hareketlerinin, anarşinin ve her türlü gayr-i millî anlayışlara satılmışlığın tohumları değil, millî ekonominin ve millî menfaatlerimizin kurucusu ve koruyucusu olacaktır. Bu manadaki grevler, Türkiye üzerinden dışarıya kaçırılan servete sahip çıkacak, yahudi ve rum patronlarının İsrail ya da Yunanistan'daki din daşlarına kaçırdıkları ücretleri işçinin alın terinin karşılığı olarak garanti edecektir.

Acaba, DİSK'in komünizm hesabına tertiplendiği grev ve isyan hareketlerine karşı, TÜRK-İŞ'in yaptığı nedir? Türkiye üzerinden vurgunlar vuran bir avuç azınlığa karşı getirdiği güçlü sendikacılık anlayışı millî menfaatlerimizle ne derece bağdaşmaktadır? Güçlü sendikacılık derken, titrek bir sesle geveleme batı demokrasilerinin millî menfaatlerimizle alâka derecesi ne olabilir?

Zâten yahudi ve rum patronlarını efendi yapan, batı demokrasilerinin cılız bir taklidi olan bugünkü gayr-i millî ve sahte demokrasi değil midir? Sendikacılık alanında taklidine çalışılan bu sistemin işçimizi, esnafımızı ve bütün milleti bir avuç azınlığın zulmünden kurtaracağına inanılabilir mi?

Bütün bu sualler vuzuha kavuşturulmalıdır. İktidar, parlamanto, milleti bu suallerin cendresinden kurtarmalıdır. Türk-İş işçiyi klasik nutukları ile değil, bu suallerin cevapları ile aydınlatmalıdır. DİSK, samimiyetin zerresine sahipse, komünizmi besleyen azınlık patronların himayesinden uzaklaşıp, tahribatına son vermeli ve yukarıdaki, suallerin cevaplarını bulmaya çalışmalıdır.

Türk işçisi bu meseleleri öğrenmeye başlamıştır. Gayr-i millî düşüncelerin tezgâhladığı sarı ve kızıl sendikacılıkların karşısında kendi millî sendikalarını kurma yolundadır. İşte asıl grevlerin bütün yurdu sarması o zaman bir mana ifade edecektir.

Toroslarda Millî Mücadele Heyecanı

Uzun zamandan beri Adana'nın Tekir Yaylası'nda yaptıkları fedakâr çalışmalarla halkın derin sevgisine mazhar olan Mücadele Birliği mensupları, 23 Ağustos Pazar günü büyük bir toplantı yapmışlardır. Civar köylerden ve yaylalardan dinleyici grupları toplantıyı dikkatle takip etmişlerdir. Daha toplantı saati gelmeden toplantı mahallini tıklım tıklım dolduran halk, mehter marşlarını dinleyerek yenden Millî Mücadele yıllarını hatırlamıştır.

Bir müddet sonra kürsüye gelen Adana mücadelecilerden Mustafa Ünlü, Türkiye'nin ve İslam âleminin içinde bulunduğu tehlikelerden bahsetmiş, özellikle Türkiye'de azınlıkların millî ekonomiye vurdukları darbeler, bugüne kadar dışarıya kaçırılan millî serveti rakamlar ve misaller vererek anlatmıştır. Türkiye'deki Yahudi soygununu gizleyerek sahte bir burjuva edebiyatı yapan komünistlerin kime hizmet ettiği sorulmuştur.

Daha sonra Mustafa Dünder konuşmuş ve komünistlerin ORTAK CEPHHE faaliyetleri üzerinde durmuştur. Yaldızlı laflarla ve sahte sloganlarla kendi menhus gayelerini gizlemeye çalışan komünistlerin fesat programları izah edilmiştir. Yediyüz elli bin haclı sürüsünü Toros Dağlarında hak için doğrayan büyük milletimizin bugün de, Bizans artıklarına ve yahudi uşaklarına en ağır dersi verecek kudrette olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirmiştir.

Toplantının son konuşmasını Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen yapmıştır.

Halkın coşkun tezahüratları arasında konuşan Necmeddin Erişen yeniden başlayan Millî Mücadelemizin karakterini ve Kurtuluş Yolumuzu anlatmıştır. Millet hatibin konuşmasını sık sık alkış ve sloganlarla kesmiş ve mücadeleye kararlı olduklarını ifade etmiştir.

Erişen şunları söylemiştir: «Bugün milletimiz tarihinin en karanlık gününü yaşıyor. Köyde, kasabada ve mahallede ızdırıp dolaşıyor. Hastahane kapıları yüzgeri edilen biçarelerle dolu. Milletin serveti sozuluyor, sıhhati darbeleniyor, kültürü darbeleniyor.

Bu durum böyle devam etmeyecektir. Bu inilti böyle sürüp gitmeyecektir. Millet kendi bağrından çıkardığı Millî Kadroların rehberliğine Millî Mücadeleye iştirak edecek ve mazisine layık bir hayata yükslecektir. Millet ideolojisinin önderliğinde yapılacak mücadele zafer ve saadet getirecektir.

Konuşmanın sonunda bütün dinleyiciler milletin asırlık kin ve intikamının sembolü Sağ yumruklarını kaldırarak mücadeleye yemin etmişler ve hep bir ağızdan Millet Marşını söylemişlerdir.

Toplantıdan sonra guruplar halinde çadırlara gidilmiş ve burada da milletle sohbet edilmiştir.

Toplantı vesilesiyle bir de bildiri yayınlanmıştır. Bildiride özetle şöyle denilmektedir:

Millet Evladı!

Milletine bağlı talebe işçi, köylü!

Devletin, ordunun ve memleketin sahibi ve efendisi, Aziz Millet!

DUR, DİNLE ve UNUTMA!

Millet, felâketler içine sürüklenmek isteniyor. Ata yâdigârı Vatanımızda köle edilmek isteniyoruz.

Köylümüzü, işçimizi ve bütün milleti iliklerine kadar yiyip bitiren vurguncu yahudiler ve mason uşakları, onu komünizmin kucağına atıyorlar. Gerçek emperyalistlerin masası Amerika ve Rusya elele içerden elde ettikleri ajanlarla milletimizin iman, kültür ve ahlakından müteşekkil ideolojik yapısını yıkmaya ve Vatanımızı parçalamaya çalışıyorlar.

Bütün dünyayı komünistleştirme yolunda ilerleyen Rusya, üçyüz seneden beri, bozguncuların ihaneti, iç ve dış millet düşmanlarının alçakça saldırılarıyla kan, can ve vatan, kaybeden milletimizi tarihin mezarlığına gömmek istiyor.

AZİZ MİLLET!

Düşmanlarını iyi tanı Hainlerin ajanların ihanetine mücadele etmeyecek bir mücadeleye katıl! Namusunu, şeref ve haysiyetini payımal etmek isteyen millet düşmanlarıyla mutlaka mücadele et! Mücadele
(Devamı 14.cü Sahifede)

Türkiye'deki düzenin gayr-i millî-ligi milletimizi büyük bir buhrana itmiştir. Buhranını ve mesullerini öğrenmek için Mücadele Birliği'nin tertiplendiği toplantıya iştirak eden Adanahlar görülmektedir.

Orta-Doğuyu Kim Karıştırıyor?

Mecmuamızın ilk sayılarından itibaren Orta - Doğu meselesini aydınlatmaya çalıştık. Orta - Doğu'da beynelmilel kuvvetlerin politikalarını ve bu politikaların neticelerini belirttik. Dünya üzerinde. Vietnam, Keşmir, Orta-Doğu gibi bölgelerin kimler namına karıştırıldığını ve hangi hedefin gerçekleştirilmek istendiğini gösterdik.

Orta - Doğu'da İsrail denen çıbanbaşının kuruluşundan bu yana 22 yıl geçmiş bulunuyor. Bu 22 yıl içinde çeşitli gürültüler kopmuş, bombalar patlamış, uçaklar havalandırılmış ve düşürülmüş, insanlar ölmüştür. Binlerce, yüzbinlerce... 22 yıl İsrail'in bir vatan tutmasını ve 2000 yıllık hedefe varmasını sağlamış, 1948 de bir türlü politika takibeden büyük devletler, bugün politikalarında zahiren değişiklik yapmışlardır., 1967 Haziranında, beynelmilel Yahudiliğin Amerika, Rusya ve diğer super devletlerdeki uçlarının yardımıyla araplar, İsrail'e mağlup ettirilmiş, İsrail'e Orta - Doğu'da bir üstünlük sağlanmıştır. Bunun sebebi, İsrail'in varlığının araplar tarafından tanınmasını sağlamaktır. Nihayet bugün, Amerika'nın öncülüğü, Rusya'nın teşvikleri ve beynelmilel Yahudiliğin planlamalarıyla, araplarla, yahudilerin barış masasına oturtulmaları sağlanmıştır. Bilindiği gibi Amerika'nın William Rogers tarafından hazırlanan barış planı çeşitli nazlanmalarla kabullenilmiş ve kabullendirilmiştir. Arabulucu olarak İsveçli Büyükelçi Gunnar Jarring' vazife görmektedir. Barış görüşmeleri Vaşington'da başlamıştır. İsraili, Dış İşleri Bakanı Abba Eban ve yardımcı olarak ta Yasef Tekoah temsil etmektedir. B.A.C. ni Muhammed Hasan El-Zeyyad Ürdünü Vaşington B. Elçisi Abdül Hamid Şeref temsil etmektedir.

Orta - Doğu'nun mazlum müslümanları hakkında karar verecek gayri mesul insanlar. Soldan sağa: Arabulucu Gunnar Jarring, Yahudi temsilci Yasef Tekoah. Mısır temsilcisi Zeyyad, Ürdün temsilcisi A. Hamid Şerif.

İsraili, Amerika'yı, Rusya'yı ve Orta-Doğu İslâm milletlerini, bunlar arasındaki münasebetlerin gerçek yüzünü, politikalarını, gelişmesi muhtemel kuvvetleri ve değişmesi muhtemel statüleri hesaba katmayanlar, Gunnar Jarring'in arabuluculuk yaptığı barış görüşmelerinin netice vereceğini ve Orta - Doğu'da barışın sağlanabileceğini zannediyorlar, yorumlarını bu açıdan yapıyorlar. Bazı yorumcular yavaş yavaş bu görüş tarzını değiştirmeye ve bu kuvvetler arasındaki gizli ittifakların perdelerini aralamaya başlamışlardır. Bu bir

şuur uyanıklığıdır.

Yorumculardan bir kısmı, Amerika'nın İsraili desteklediğini, Rusya'nın da Arabları desteklediğini belirtmektedirler. Hadiselere biraz daha şuurulu bakanlar. Amerika ile Rusya'nın ittifakını görebilmektedir. Fakat yanıldıkları husus bu iki kuvvetin, arabları ve yahudileri kullandığı hususudur. Kimse, Amerika'nın ve Rusya'nın Orta-Doğu'da İsrail'in varlığının zarûreti meselesinde nasıl ittifak ettiklerini ve bundan hiç taviz vermek istemediklerini düşünmemektedir.

Amerika ile Rusya arasındaki bu ittifakı doğuran sebepleri, bu sebeplerin hazırlayıcılarını görmek istememektedirler.

Mecmuamızın ilk sayılarından beri, «Orta-Doğu'nun bugünkü statüsünün değişmemesi, değişse bile bu değişikliğin mutlaka İsrail'in lehine olması görüşünde Amerika, Rusya ve beynelmilel Yahudilik müteftiktir. Bu ittifakta inisiyatif, murakabe emir ve kumanda beynelmilel Yahudiliğin elindedir. Bu durum 1948 de böyleydi. Bugün daha çok böyledir. 1948 de Amerika ile Rusya, nasıl İsrail devletini tanıyan birinci ve ikinci devletler olmuşlarsa, bugün İsrail'in varlığını korumakta da bu birincilik ve ikincilik mevkiini muhafaza ediyorlar. Fakat daha kurnazca ve daha giriftçe. Daha şeytanca...» diyorduk.

Yeniden Millî Mücadele'nin 28, sayısında 1968 yılı Mayısında Florida eyaletinde toplanan beynelmilel Yahudi Kongresinin kararını ve bu kararın gerçekleştirilmesinde Amerika'nın ve Rusya'nın faal rollerini belirtmiştik. Johnson'a tevdi edilen bu vazifeyi Nixon adlı piyon başarabilmiştir. Bugün Araplarla, Yahudiler Vaşington'da Gunnar Jarring'in başkanlık ettiği bir masanın başındadırlar. Amerika ve Rusya'

İslam milletlerine karşı beynelmilel ittifakın iki temsilcisi: Yasef Tekoah, Gunnar Jarring.

nıldığını haber verirler.

Bu telefon konuşmalarında ne kadar bahsedildiğini bilemeyiz. Ama, ortada bir netice vardır: O da 2,5 milyon yahudinin kendisinin 10 misli olan bir arab cemaatını yenmiş olması. Hangi vasıtalarla, kimin yardımıyla?.. Esas düşünülmesi lâzım gelen ve Kırmızı Telefon Hattı denen sihirli mahlûkun rolünü açıklayan nokta burasıdır. 1948 Amerika ve Rusya'nın, İngiltere ve Fransanın yardımlarıyla buraya yerleşen yahudiler, varlığını koruma savaşında da elbette Amerika ve Rusya'nın, İngiltere ve Fransanın silahını, uçağını, topunu bombasını kullanacaktır. Kullanmıştır. Eğer oynanan oyun icabı silah temin etmek imkânı yoksa, politik ağırlığını koymasını temin etmiştir. İşte Orta - Doğu meselesinde Amerika ile Rusya böyle bir oyunun, danışıklı döğüşün içerisindeyler. İşin bu devletler ve temsil ettikleri milletler namına acı tarafı, beynelmilel Yahudiliğe kukla durumuna düşmeleridir.

Aynı durum barış görüşmelerinde de kendisini son derece açık hissettirmiştir. Amerika'da, politikaya hakim olan beynelmilel Yahudi kafaları tarafından hazırlanan ve Sovyetler Birliğinde Nasır'a dikte ettirilen William Rogers Barış Planı, beynelmilel Yahudilik - Amerika - Rusya üçlü ortaklığının komplosudur.

Tesbit edebildiğimiz bir haber İsrail'e Rusların teminat verdiğini ortaya koymuştur. Habere göre, İsrail Başbakan Yardımcısı Yigal Allon geçen ay İsviçre'de tedavi görürken görüştüğü üç Kremlin temsilcisi kendisine İsrail'in varlığını devam ettirmesi hakkında teminat vermiştir. Bu haberi veren Haolam Hazez adlı İsrail dergisi, Ruslardan teminat alan Yigal Allon'un bu yüzden Amerika'nın Orta - Doğu Barış Planını kabullendiğini belirtmektedir. Görülüyor ki William Rogers Barış Planı bir oyundur. Ve bu oyunun arkasında beynelmilel Yahudilik vardır.

Fakat herkesin tılsımlı bir fanus olarak gördüğü ve açıldığı zaman bütün Orta - Doğu'yu barış güvercinlerinin istila ereceğine inandığı bu plân Orta - Doğuda barışı sağlayacak mıdır? Buna «evet» deme imkânımız yoktur çünkü:

Beynelmilel Yahudilik - Amerika - Rusya, Orta - Doğu'da bir muvazane politikası yürütmekte, bu politika, İslâm Milletlerinin aleyhine, mazlûm milletleri emperyalizm altında inletme esasma dayanmaktadır. Bu bölgede ancak İsrail'in genişlemesine müsaade edilecektir. Zira buna mecburdurlar. Aksi halde efendilerine isyan etmiş olacaklardır. İsrail, genişleme politikasından vazgeçmek istememektedir. Meselâ Golda Meir bir konuşmasında «yeni sınırların 1967 Haziranında yapılan savaştan önceki sınırlarla aynı olamayacağını ve (Devamı 14. Sahifede)

nın beynelmilel Yahudiliğin politikasına ne derece köle olduğunu görmek için bir misal daha verelim:

BEN GORİON'UN BEYANATI

Zamanın İsrail Başbakanı ve hızlı bir sionist olan Ben Gorion Kopenhag'da basma bir beyanat verir. Sene 1963. Beyanat aynen şöyledir: «Orta - Doğu meselesinin çözümünü için Beyaz Saray ile Kremlin arasında bir telefon hattı kurulmalıdır.» Telefon hattı kurulur. Buna Kırmızı Telefon Hattı denmektedir. Daha sonra gazeteler 1967 harbinde bu telefonun 20 defa kulla-

Sıkı Yönetim Mahkemeleri Sabote Ediliyor!..

Sıkı Yönetimin ilanıyla usulüne uygun olarak teşekkül eden Sıkı Yönetim Mahkemesi, avukat kılığında, içinde Yahudi Mehmet Ali Aybar'ın da bulunduğu militanlar tarafından sabote edilmektedir. Mahkemenin sükûnetle iş görmesi engellenmekte ve her duruşmada sudan sebeplerle hadise çıkarılmaktadır. Tabir caizse bir bardak suda fırtınalar koparılmaya azami gayret sarfedilmektedir.

Hakimi itham, savcıya satasma, başkanla çatışma ve sonunda pek alışageldikleri mahkeme boykota varıncaya kadar birçok hukuki edepsizlikleri irtikâp eden katranlı cübbeli sabotörler, adaletin bir an evvel tecellisine mani olmaktadır. Üniversitede konsomolların yaptıkları, Sıkı Yönetim Mahkemesinde Şefler yapmaktadır. Geriye bir mahkemeyi işgal etmedikleri kalmıyor. Yakında buna da tevessül ederlerse hiç şaşmamak lazımdır. Çünkü bütün bunlar aşağıda zikredeceğimiz sosyalist teorinin icabıdır.

SOSYALİZM NEYİ EMREDER?

Bilindiği gibi Türkiye'de komünistler tarafından tezgâhlanan her hadise gelişigüzel, tesadüfî hadiseler değildir. Mutlaka gayeli, plânlı ve stratejik bir hedefi amaçlayan iradi hadiselerdir. Bu hadiseleri doğru tahlil etmek için komünizmin bu meseledeki temel stratejisini ve buna uygun taktiklerini bilmek şarttır.

Nedir komünizmin bu mevzudaki stratejisi?

Türkiye komünistlerinin büyük eylemci olarak kabul ettikleri Bulgar Komünist Partisi Yöneticisi Dimitrov, bu tip meselelerde uyulması gerekli prensipleri tespit etmiştir.

Dimitrov, yanında iki Bulgar şabotajcı ile beraber, Hitler Almanyasında, 1923 ün 27 Şubatında, kundaklanmak suretiyle meydana gelen Reichstag yangınından dolayı mahkemeye verilmiş ve tutuklanmıştı.

İşte Komünist Dimitrov'un bu davada takip ettiği ana plân, bizim komünistler için de rehber olmaktadır.

Dimitrov stratejisinin esas taarruzdur. Bu nu kendisi şöyle ifade etmektedir:

«Burada yapabileceğimiz doğruluğu ispat olunmuş bir stratejinin ana çizgilerini sunmak olacaktır.

Özünde siyasi olan bir taarruz stratejisi.

İlk önce inisiyatif ele alacaksınız ve elde tutacaksınız.

İnisiyatif elde tutabilmem için bir stratejik plân hazırlamam ve uygulamam gerekti.

Yalnızca iddia makamını değil, düşmanın kendisine de siyasi bakımdan yıkmaya önem verdim. Onu kamu oyununda yıkmaya, güllünc duruma getirmeye.

İlk önce polisten başladım. Ondan sonra sıra sorgu yargıcına ünlü Vogt'a geldi.

İki savcıya... Parisius ve Werner'e de hücumla geçtim.

Ondan sonra avukatlara, özellikle Torgler'in avukatı Dr. Sack'a ve tabii Dr. Teichert'e de. Bu ikincisi bir daha belini doğrultamadı.

Böylelikle mahkeme tecrid edilmiş, zayıflamış oldu... «— Marcel Willard Baben'ten Dimitroff'a Sosyalist Savunmalar. shf. 117 İstanbul 1967

Demek oluyor ki bu komünist stratejisine göre:

1 — İlk önce inisiyatif ele almak gerekir. Yani mahkeme heyeti üzerinde psikolojik bir üstünlük temin etmek ve terör meydana getirmek. Bunu sağlamak içinde ithamda bulunmak gerekir. Hakimi, savcıyı, tanığı, polisi... Aleyhinde delil olması mümkün ne kadar delil kaynağı varsa hepsini şaibe altında bulundurmak la zımdır.

2 — Yapılan bu ithamlardan ve şirretliklerden sonra mahkemeyi tecrid etmek.

Şimdi bu plânın Sıkı Yönetim Mahkemesinde nasıl uygulandığını görelim:

PLÂNIN BİRİNCİ KISMI

Sıkı Yönetim Mahkemesinde Dimitrov stratejisine uygun olarak, ilk önce inisiyatif ele almak için gayret sarfedilmiştir. Kalabalık bir avukat gürûhu ile salona girmek suretiyle mah-

keme heyetine göz dağı verilmek istenmiştir. Arkasından, salonun küçüklüğü bahane edilerek ilk taaruz başlamıştır. Edep dışı ve son derece lâübâli el kol hareketleriyle ilk plânda Başkan yıpratılmak, sindirilmek istenmiştir.

Bu hareket karşısında Başkan avukatı, kanunların, duruşmanın selameti için kendine verdiği yetkiye dayanarak bir celse dışarı atmıştır. Fakat avukat inad edince bütün avukatlar, mahkeme heyetinin üzerine yürüyerek salonu terketmişlerdir.

Birinci gün yapılan bu mevzîi karşılaşmadan sonra, mahkemenin ikinci oturumunda bu sefer, hakimleri ve savcıyı hedef alarak ikinci perde sahneye konulmuştur. Bunun için de mahkemenin tarafsız olamayacağı, kuruluşunun Ana yasaya aykırı, bağımlı, iktidarın bir aleti olduğu ileri sürülerek hakimler töhmet altına sokulmuştur. Provokatör Kemal Türkler: «Burada savcı ve hakimleri, bize karşı ikili ittifak halinde görüyorum. Benim hasmım AP'dir. Siz de dolayısıyla AP. hükümetinin imzaladığı karar namelerle bu mahkemede vazife ahyorsunuz. Bu itibarla güven unsuru kalmamıştır. Ancak sözlerim şahıslarınız için değil, şekil itibarıyla» diyerek, Dimitrov'un, davada kendisini müdafaa etmek için tayin edilen bir avu-

«Bundan sonra mahkemeyi ve Alman avukatları yazılı teklifler, hoşlanmayacakları sorular, tahliller, açık mektuplar bombardımanına tutmaya başladım.

Hemen her gün basın toplantıları yaptım, basına mülakatlar veriyordum.» — a. g. e. Sh.: 118 — 119

Sıkı Yönetim Mahkemelerinde olanlar da burada yazılanlardan farklı değildir. Sanık avukatlarının yaptıkları itirazlarla iddianamenin okunmasını bir hafta geciktirmişler, salon darlığı bahane edilerek mahkemeyi bir gün oyalamışlar, avukatlar sinirlenme numaraları yaparak heyetin üzerine yürümüşlerdir.

Ayrıca sağa sola müracaat edilerek mahkemenin tarafgir hareket ettiği ilân edilmiş, Baro dan müşahid istenmiştir. Yine mahkemeyi teşir altına alıcı, içinde Servet Taninli gibi Yahudi doçentlerin, Athena Diamandis gibi Rum asistanların bulunduğu öğretim üyeleri, Sıkı Yönetim aleyhine bildiriler yayınlamıştır. Dimitrov gibi gazetelere demeçler verilerek halk efkârını mahkeme heyeti aleyhine çevirmeğe gayret etmişlerdir. Böylece davayı uzatarak, kararı Sıkı Yönetim sonrasına bıraktırmak için hukuku çiğneye çiğneye her yola tevessül etmişlerdir.

Beynelmilel sermayeye hizmet ettiği için yahudi M. Ali Aybar tarafından savunulan Kemal Türkler ve şürekası. Sıkı Yönetim mahkemesinde döktükleri kardeş kanının hesabını verirken.

kata söylediği sözü aynen tekrarlamıştır.

Dimitrov da Türkler gibi hem itham ediyor, hem de itimad (!) ettiğini göstermek için, «Bir insan ve avukat olarak Dr. Teichert'e karşı kişisel hiç bir şeyim yok. Ama Almanyadaki bugünkü durumda, onun atanmış avukat olarak rolüne güvenim olmaz.» diyordu. a. g. e. shf. 118

Haysiyetin zerresine sahip bir insanın tüylerini ürperten bu itham, heyet üzerinde elbette tesir meydana getirecekti. Bunun üzerine Hakim Yarbay Muzaffer Başkaynak. «sizler mi samk mevkiindesiniz, bizler mi? Burada istediğiniz gibi ileri geri konuşamazsınız. Burası sendikanız veya DİSK'in salonu değildir. Biz bu rada devlet adına değil, Türk milleti adına yargı ediyoruz. Benim kararnamemi ister Başbakan, ister Riescumhur, isterse İsmet İnönü imzalsın, ancak ben burada vicdanımın kararını veririm. Beni itham edemezsiniz. Bu memlekette beni ve arkadaşlarımı kimse itham edemez.» diyerek, dünyada satın alınamayacak vicdanların ve insanların olduğunu isbat etmiştir.

PLÂNIN İKİNCİ KISMI

Mahkemede inisiyatif ele geçirildikten ve psikolojik üstünlük temin edildikten sonra mümkün mertebe mahkemeyi oyalama, lüzumsuz sorular, itirazlar ve tekliflerle mahkemeyi çıkma-za sokarak gayri adil göstermek. Dimitrov bunu şöyle ifade ediyor:

NETİCE

Sıkı Yönetim Mahkemesinde son yapılan değişiklikler, hakimlerin vazifeden alınması ve yerine yenisinin tayini, oynanan bu trajedinin mahkeme üzerinde tesir meydana getirdiği intibacı uyandırmaktadır.

Bu türlü mahkeme sabote etme, hakim yıpratma hadisesi Türkiye'de yeni değildir. Komünistler bu taktikleri daha evvel de denemişler ve fakat netice alamamışlardır. Nitekim bundan birkaç sene evvel, Devlet Bakanı Seyfi Öztürk'ü yuhalayan ve içinde ermeni Deniz Gezmiş'in de bulunduğu soleular mahkemeye verilince avukatlar, hakim Sıtkı Karabel'in idare ettiği duruşmada aynen Sıkı Yönetim Mahkemesindeki şirretliklere başvurmuşlardır. Hukuk ve kanun önünde hukuk dışı yollara tevessül edilmiştir. Hakim Sıtkı Karabel sinirlendirilmek istenmiş, duruşmada gürültü çıkarılmış ve üzerine yürünmüştür. Fakat Sıtkı Karabel vazifesini yapmış, o hadisede hukukun hakimiyetini tesis etmiştir.

Sıkı Yönetim Mahkemesinin de aynı adalet suuru içinde hareket edeceğine ve komünist taktiklerini bir kerre daha bertaraf edeceğine inan cızmı tamdır.

Biz sadece milletin hissine ve adalete tercüman olarak bu inancımızı bilvesile açıklıyoruz. İnşallah sükûtu hayale uğramayız.

İman Yuvaları teh

ETRAFINIZI ÇEVİREN KARA BULUTLAR

AP. nin idaresini uzun bir mücadele neticesinde kontrol altına almış bulunan Masonluk, halkı öfkeliendiren icraatına fütur getirmeden devam etmektedir. AP. içindeki milliyetçi kana din tasfiyesinden sonra AP. iktidarı halka rağmen, kozmopolitleri memnun etme yoluna kaymış bulunuyor.

Porselen, Boraks, Asetik Asit, Fanta, Zeytinyağı, arsa yolsuzlukları devam ederken, Türkiye ekonomisinin kamburuna kambur ilâve eden Devaliasyon icadı ile birlikte dinî müesseselerin sesini kısmak yolu da açılmış bulunuyor. Durum gündelik politikanın üstünde, memleketin istikbâlini katî surette tehlikeye iten bir vahamet kazanmaktadır.

Safsatalardan sıyrılmak ve millet varlığını tehdit eden bu meseleye parmak basmak zamanı gelmiştir. Yukarıda kısaca belirtilen ızdıraplarımız ve vahameti hakkında bir fikir edinmedikçe, pratik tedbirler alma imkânı yoktur. Türkiye'yi maddî ve manevî harabiyete duçar edecek bu belirtileri incelemek mecburiyetindeyiz.

Bir boraks, bir porselen, bir zeytinyağı skandalı ne sadece tüccarı, ne de sadece sanayi ilgilendiren meseledir. Ve hele sünger çekilerek, unutulacak meselelerden hiç değildir. Bu; saç bitmedik yetimlerin rızasının heba edilmesidir. Bu; milletin rızık meselesidir. Çar çur edilemez. Milletçe sormalıyız ki, «Saç bitmemiş yetimlerin hakkından çalışan paraları İsrail'e Yunanistan'a İsviçre bankalarına kaçırın hainler neden cezalandırılmıyor?» Bu suale cevap vermesi gerekenler, hakikati saklamaya çalışıp, susmayı yahut demağoji yolunu tutsunlar. Biz hakikati gün ışığına çıkaralım. Bu ve benzeri teşebbüslerin iç yüzünü milletimize açıklayalım. Tarihe emanet edelim.

TEHDİT ALTINDAKİ İMAN HÜRRİYETİ

Elbetteki bir milletin davası, tek başına ekmek davası değildir. Ekmek davası kadar mühim olan bir dava daha vardır ki, o da insanca ve mü'mince yaşama davasıdır. Bir milletin yaşaması için iman, hürriyet ve ekmek temeldir.

Ne yazık ki şu an Türk Milleti'nin imanı gereğince yaşaması imkânı elinden alınmak istenmektedir. AP. iktidarının azası Orhan Oğuz'un ağzında ifadesini bulan bu müthiş teşebbüs gerçekleştiği an, Türk Milletinin seneler boyu koruduğu din hürriyeti büyük bir darbe yemiş olacaktır.

MİLLETÇE HINÇ DUYULAN TASARI

Dergimizin daha önceki sayılarında belirtilmiş olan bu projeyi hatırlayalım.

«28 Eylül 1970 tarihinde toplanacak olan 8. Millî Eğitim Şurasında incelenmek ve onaylanmak üzere, Millî Eğitim Bakanlığının teklif etmiş olduğu raporda, orta okulların tek tip haline getirilmesi ve meslek okullarının orta kısmının kaldırılması dercedilmiştir.

Raporda liseler de bir kaç kısma ayrılmaktadır. Sanat Enstitülerinin adı «Teknisyen Liseleri», İlk Öğretmen Okullarının adı «Öğretmen Liseleri», Meslek Okullarının (İmam-Hatip Okulları'nın) adı ise «Meslek Liseleri» adını alacaktır. Bir de «İş Liseleri» adıyla bir tip teşekkül edecek, bu liseler üniversiteye giremeyecek olanları hayata hazırlayacaktır.

İş kolları liseleriyle, meslek liselerini bitirenler doğrudan doğruya üniversiteye gidememektedirler. Liseler, Teknisyen Liseleri, Öğretmen Liseleri ise, olgunluk imtihanlarını vererek üniversiteye gidebileceklerdir.»

PROJE TÜRK MAARİFİN ZARAR VERECEKTİR

Bu masum görünümlü reform taslağı hakkın da bu derece acı bir tablo çizmek doğru mudur, diye bir soru akla gelebilir. Bu acının acısı tablo, İmam-Hatip Okullarının, milletimiz için nasıl bir değer taşıdığını hatırlarsak, hakikatin en sadık bir ifadesinden ibarettir.

İmam Hatip okulları ne sadece bir iman yuvasıdır, ne de alelade bir eğitim yuvasıdır. İmam-Hatip okulları, ölüsünü yıkatacak adam bulamayan Türk köylüsünün hasretidir. Evlâdını dinî terbiyeden geçirmek arzusuyla yanan babanın göz bebeğidir. Halkın inancı ile alay eden bürokratin yerine, milletin iman ve ızdırabını paylaşan idareci kadroların yetişme zemini halinde vatan sathında yayılan irfan ocağıdır. Kökü kurutulan din alimlerinin yetişebilme imkânının bulunduğu ilim yuvasıdır. Bütün eksiklikleri ile İmam-Hatip okullarımız milletin ümit ve ihtiyacının kurduğu yuvalardır.

TASARININ İMAM - HATİP OKULUNA GETİRDİĞİ NEDİR?

Hazırlanmakta olan tasarı ise; İmam-Hatip okullarını temelsiz, ümitsiz, istikbalsiz ve cazibesiz hale getirmek hedefini taşımaktadır. Temelsiz bırakmak istemektedir. Zira, İmam-Hatip liselerinin orta kısmı, liseye hazırlık devresi şeklindedir. Dinî bilgilerin hazmedilebilmesi

Bu kıyafet acaba, boy Oğuz'a vazifesini hatırlatabilecek mi ?? Bir mezuniyet gününü dahi Ruhban kıyafeti ile kutlamaya mecbur olan, nesillerin ahı devam etmektedir.

için bu hazırlık gereklidir. Arapça, tefsir, hadis, siyer gibi dersler temel bir hazırlık devresinden geçmeksiz lâyikiyle öğrenilemez. Bu tasarı İmam Hatip Okullarını istikbalsiz ve ümitsiz hale getirmek istemektedir. Zira, Liselerde okunan bütün dersleri de öğrenen ve bilgi seviyesi itibarıyla en azından lise mezunu seviyesinde bulunan İmam-Hatip öğrencisine yüksek tahsilin kapılarını kapamaktadır. Tahsilde fırsat eşitliği bu mudur? Bir taraftan din adamlarımızın cahil olduğu (!) ilân edilirken, diğer taraftan müsbet bilgilerle mücehhez din adamı yetişmesine mani olmak nedendir? Bu tasarı bir (İmam-Hatip) mezununa ilim sahasında ilerlemeyi yasak ediyor. Bir din adamının meselâ; bir iktisat doktoru, bir hukuk mütehassısı, bir felsefe tetkikçi-

si, bir sosyoloji araştırmacısı olmasını yasaklıyor.

Nitekim bu vukufu gösteren din adamlarımızın varlığı mason uşaklarını çıldırtıyordu. Bir vaizin tevkifi için koparılan fırtına esnasında bütün yahudi ve yahudilemiş basın aynı teraneyi savuruyordu.

«Biz, vaaz kürsüsünde sosyal cereyanları anlatacak vaiz istemiyoruz.» Hem din adamının cealetinden (!) utanmadan bahset. Sonra da karşına ilim, irfan, ve inanç abideleri halinde yükselen din adamları çıkıp senin en iğrenç nazariyelerinin maskesini indirdi mi; «Ben bilgili din adamı istemiyorum» diye bağır. Bunun, utanmazlık kelimesinden başka bir kelime ile anılması mümkün değildir.

Ayrıca bu tasarı İmam-Hatip Okulları'nın bütün cazibesini silmektedir. Zira İmam Hatip Okulları 7 senelik bir eğitim esasına göre kurulmuştur. İmam Hatip Okulları sadece din adamı yetiştirecek bir müessese de değildir. Uzun seneler dinî terbiyeden mahrum hale getirilmiş millet çoğunluğunun, çocuklarına dinî terbiye vermek için sevkile gittiği irfan yuvasıdır. Dinî terbiye ocağıdır. Yoksa sadece meslek okulu değildir.

Eğer İmam Hatip Okulları sadece meslek okulu olsaydı, okulların sayısını bu mesleğin icabettirdiği sayıya indirmek doğru olabilirdi. Mühendis, doktor, teknisyen vs. yi yetiştirecek okulları, milletin bu mesleğe olan ihtiyacına uygun gelecek şekilde islah etmek doğru olabilirdi.

İMAM HATİP OKULLARI SADECE MESLEK OKULU DEĞİLDİR

Ancak tekrar belirtmeliyiz ki İmam Hatip okulları sadece meslek okulları değildir. Bu, bizzat İslam'ın telâkkilerine ve halkın isteklerine aykırıdır. Zira İslam, Hristiyanlık gibi insan ile Allah arasında tavassutcu, ricacı bir meslek kabul etmemiştir. Papaz, günah çıkarır ve günah çıkarmakta sadece papazın ve kilisenin selahiyeti vardır. Katolik kilisesi cennetten parsel satabilir ve bu işi, ancak papaz aracılığı ile yapmak mümkündür. Hristiyan telâkkisinde ve diğer tahrif edilmiş dinlerde ruhbanın mesleği ve vazifesi budur. Hristiyan ise sadece ruhbanın sevk ve idare ettiği bir robottur. Hiç bir âyin papaz olmadan yapılamaz.

İslâm'da ise her mü'min dinin icaplarını öğrenmeye ve bunları bizzat tatbik mecburdur. Allah ilmi farz kılmıştır. Cenab-ı Allah'ın cemiyete ferde yüklediği bütün vazifeleri bilmeye mü'min mecburdur. Din aliminin ve din adamının vazifesi ise, bu öğrenme işini kolaylaştırmaktan ibarettir. İşte İmam Hatip okullarının vazifesi budur! Sadece din adamı yetiştirmek değil, bizzat dine susamış nesilleri terbiye etmek ve İslâmı öğretmek.

Türkiye'nin her tarafında gelişen İmam Hatip Okullarına ve bunların binalarına bakınız. Her tarafta birer iman abidesi olarak yükselen bu okulların binaları, şu fakir halkın göz yaşartan fedakârlığı ile kurulmuş mu? Bir İmam Hatip okuluna sahip olmak için, nice asil bacının cehiz sandığı, nice ninenin kefen parası, nice İstiklâl Harbi Gazisinin ölümlük - dirimliği seve seve harcanmadı mı? Bu gayret, bu büyük fedakârlık da isbat eder ki; millet sadece İmam, vaiz, müftü yetişsin diye okul açmıyor. Millet, çocuğunu İmam Hatip okullarına sadece din adamı yetiştirecek diye göndermiyor. Kaybolmuş imanını bulmak için nesiller, İmam Hatip okullarına sevkile heyecanla akıyor. Bu insan fıtratının kanunudur. Bu Türk milletinin ruh halidir.

İşte İmam Hatip okullarının ifade ettiği bu manadır ki, din ve millet düşmanlarını kudurtu-

tehdit altındadır!

yor. Onlar din adamının kökünü kurutarak, dini müesseseleri çamurlara bulayarak, dini ve millî heyecanla coşan nesillerin, tarihi akışını yanlış istikametlere sevk ederek bizzat dini yık-maya çalışıyorlar. Mesele İmam Hatip Okulları-nı söndürmek değil, bizzat dini yıkmaktır. Me-sele İmam Hatip meselesi değil, milletin iman hürriyetini yok etme meselesidir.

GERÇEK DİN HÜRİYETİ NEDİR?

Eğer bir millet dinini öğrenmek imkânla-rından mahrum hale gelirse; din, vicdan ve fi-kir hürriyetinin lâfta kalmaya mahkum olduğu, açıktır. Din hürriyeti, engellemelere uğramaksı-zın dini öğrenmek ve yaşamak hakkını garanti etmelidir. Aksi halde, din hürriyeti boş bir söz-den ibaret kalır.

Ancak Türkiye'de zaman zaman hortlayan din aleyhtarlığının tarihi kaynakları vardır. Bu düşmanlığı körükleyen cereyanlar vardır. Bun-lar bilinmedikçe meselenin ehemmiyetli kavrana mayacaktır. Öyleyse millet düşmanlarının din politikasını hatırlayalım.

Müslüman olduğumuza, Türk milletinden bu lundüğumuza göre; düşman bellidir. Düşmanla-rımız ne düşünmektedirler?

YAHUDİLİĞİN DİN POLİTİKASI

Asırlardan beri menhus hedefine varmak i-çin uğraşan yahudilik milletlerin din, ahlak ve millî ideallerini alaya almak ve tesirlerini yık-mayı ilk hedef kabul etmiştir. Bu gün, bütün dünya hükümetlerini masonluk veya komünist partileri vasıtasıyla sevk ve idare eden yahudi-lik büyük bir gizli despotluk kurmuş bulunuyor.

Hiç bir hükümetin gizlisi, saklısı bulunmu-yor. Devlet sırrı yok. Mason uşakları millî bün-yeleri kontrol altında tutuyor. Amerika ve Rus-ya gibi süper kuvvetler, bu gizli yahudi saltana-tının esiri... Bu gerçek, hakikatı ifade edecek kadar cesur... olanların ilân edebileceği, satılık-ların ise bahsetmekten korktukları gerçektir.

Dünyamızın gerçek diktatörü yahudilik, şu hedeflerini Tevrat'ta itiraf etmiştir.

«Bak bugün milletler üzerine ve ülkeler üze-rine, kökünden sökmek ve yıkmak için helak et-mek ve yok etmek için, bina etmek ve dikmek için seni koydum.» (2)

Tevrat'ın hemen hemen her sahifesinde bu bu ihtilâlcî ruh görülür. Dünya Yahudi devleti ideali için, milletler kökünden yıkılacak ve mil-letler yeni bir kalıba dökülecek. Milletlerin kö-künden yıkılması ne demektir? Bu açıkça din, dil, kültür, ahlak ve örfünün tahribi demektir.

Aynı ruh hali bütün yahudi siyasî belgelerin de görülür. 1963 tarihinde Haham Reichorm'un mezarı başında, siyasî şeflerin irad ettiği nutuk şöyle idi: «İstihzalarımızla önce papazları gü-nünç hale getireceğiz...»

Bu ifadelerin sarahatı o kadar kat'îdir ki, konu üzerinde daha fazla durmaya imkân bırak-mamaktadır.

MASONLUĞUN DİN POLİTİKASI

Dünya Yahudiliğinin milletleri ve hükümet-leri kontrol eden gizli eli masonluk din, din ada-mı ve dindarlar hakkında neler düşünülmektedir? Kendi vesikalarına göre düşünceleri şöyle-dir:

«...Artık hiç tereddüt etmeden bütün din-lerle harp edelim, zira bunlar insaniyetin haklı düşmanıdır. Bu dinler asırlar boyunca fert-ler, halk yığınları ve milletler arasında karga-palıklara sebep olmuşlardır... Din adamlarının

kurmuş oldukları mutlak hakimiyetlerine nihayet verme zamanı gelmiş ve geçmiştir. Gayemiz her şeyden evvel dinleri yok etmektir.» (3)

«Masonluğun siyasî rollerinin başlıcası din-le mücadele ve laik devlette demokrasiyi müda-faadan ibarettir...» (4)

«Biz artık Allah'ı hayat gayesi olarak tanı-mıyoruz. Biz bir gaye yarattık. O gaye Allah de-ğil beşeriyettir.» (5)

Din düşmanlığının milletleri kavuran yangı-nı, işte bu mason mabetlerinin körüklediği ateş-ten doğmuştur. Masonluk din aleyhtarlığını u-mumî bir prensip olarak ortaya koyarken; ma-sonik eğitimin nasıl yapılacağını plânlamıştır. Meşhur masınlardan Flevi'ya göre, «İlk intiba-lar hiç bir zaman unutulmaz bunun için eğitim sağlam ve muasır ilim fikriyle beslenmelidir. Çocukları dinden tamamiyle kurtaracak surette terbiye etmelidir.» Bunun için «Çocuklar devlet tarafından tavsiye edilen bir program mucibin-ce tahsil ettirilmelidir. Çocuklarını evlerinde tah-sil ettirmek isteyenler dahi hükümet tarafından tavsiye edilen muallimleri kullanmalıdır.» (6)

Bu tavsiyeler kâğıt üzerinde kalmamıştır. Mesela Fransa'da tam bir vahşetle icra edilmiş-lerdir.

FRANSIZ İHTİLALİNDE MASONLUĞUN DİN VE DİNİ MÜESSESELER

ALEYHİNDEKİ KORKUNÇ TERÖRÜ

1774 Amerikan istiklâl hareketinden sonra,

ma edildi. Kiliselerin malları ellerinden alındı. Bütün papazlar mantık dinine sadakatlarını be-yan etmeye zorlanıyor, hristiyan inançlarından döndüklerini ilân etmeye mecbur bırakılıyorlardı. Büyük ayinlerde eski Yunan Tapınakları tarzın-da dekore edilmiş mabetlerde, akıl ve hikmeti çıplak bir kadın temsil ediyor ve insanlar bu ka-dına secde ediyorlardı. Mezarlara «ölüm ebedi bir uykudur.» diye yazılıyor, din, dinî müesseseler ve inançlar hoyratça darbeleniyordu. Takvim değişmişti. Hafta yerine «Desadesler» (On gün-lük), pazar'ın yerine «Decadi» ve Hristiyan Bay-ramlarının yerine de Cumhuriyet, Hürriyet, Şük-ran, Gençlik, v.s. gibi bayramlar kabul edildi. Evlenme ve Vaftizdeki dinî törenin yerini sivil törenler aldı. Kiliselerin kapatılmasına karar ve-rildi. (7) Dinî terbiye veren bütün müesseseler kapatıldı.

Robespier'in ölümü ile biten tedhiş devri esnasında 300 binden fazla şahıs tevkif edilmiş, sadece Paris'te 2627 kişi, taşrada ise 20.000 Fran-sız öldürülmüştü. İhtilâlin Fransız, din ve dinî müesseseleri üzerindeki tahribatı çok zaman son-ra kapatılabilmştir.

Hatırlayalım ki, Fransız ihtilâlini kendi ih-tilâllerinin modeli kabul edenler, bilerek veya bilmeyerek kendi milletlerinin temellerini, tah-ribe karar vermişler demektir.

Masonluğun din politikasının Fransa'da ay-nen tatbik edildiğini gördükten sonra, yahudili-ğin kanlı eli komünistlerin din politikasını ha-tırlayalım.

Robert Kolle'ın millileştirilmesi...

İhtilâl yangını Fransa'ya sıçradı. İngiltere'den yayılan mason locaları bütün Avrupa'ya dal bu-dak satmıştı.

FRANSIZ İHTİLALİ MASONLUĞUN ESERİDİR.

Önce kralın idamı, kiralığın ilgası, Jakoben diktatörlüğü, birbirini takip ettiler. Kiliseler yağ

- (1) Yeniden Millî Mücadele. 28 Ağustos 1970 Shf. 4
- (2) Tevrat. Yermaye Kitabı. 1. Fasıl. 10. cümle.
- (3) Fransız Büyük Locası Bülteni. Shf. 198 Sene 1922.
- (4) Akasya Dergisi. Shf. 256. Sene 1904.
- (5) Meşrik-ı Azam zabıtları. 1913.
- (6) 10. Kuzey Afrika locaları kongresi. 1903.
- (7) İhtilâller ve Darbeler Tarihi. 20. yy. yayın-ları. İst. 1966 C.1. Shf. 284-85.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ANADOLU'NUN FETHİ MALAZGİRT ZAFERİ

2

Alp-Arslan'ın dahice bir siyasetiyle, Türk akıncılarının Anadolu'daki Bizans ordusunu yıpratması çığına döndürmesi Romenos Diogenes'i tahrik ediyor, Türklere karşı kat'î bir netice almanın zarureti inandırıyor. Romenos Diogenes, İmparatoriçe Euxodia'nın, Türk akıncılarını durduramayacağını anlayınca tahtı terketmesi neticesi imparator olmuştur. Romen Diogen. Sar dika Dükahğı zamanında, Peçeneklere karşı zaferler kazanmıştı. Şimdi, Türk akıncılarına karşı da muzaffer olması ve Türkleri Anadolu'dan sürüp atması bekleniyordu.

13 Mart 1071 senesinde büyük bir orduyla İstanbul'dan ayrıldı. Emelleri o derece büyüktü ki İslâm'ın zuhurundan önceki Bizans eyaletlerini yeniden ele geçirmek istiyordu. Filistin, Mısır ve hatta Irak ve İran'ı hakimiyeti altına almak tek arzusu idi ve buna son derece de inanıyor-du. Buralara Bizanslı umumî valiler bile tayin etmişti

Bizans ordusu 200.000 kişi idi. Ordunun ağırlıklarını üçbin araba ve onbinlerce hayvan taşıyordu. Orduda büyük harb aletleri yanında 1.200 kişi tarafından taşınan bir de mancınuk vardı. Bizans ordusu, Franklar, Slavlar, Normanlar, Gürcüler, Ermeniler, Abhazlar ve Uzlar ve Peçenekler gibi gayr-ı müslim Türklerden meydana gelmişti. Yeni yeni kuvvetler de geliyordu. Fakat Bizans ordusunda, disiplin, ıslam ve en önemlisi vuruşma arzusu yoktu. Zira Bizans'ın zayıflaması, mezhep kavgalarıyla uğraşması sınır bölgelerinde Türk akıncılarının tükenmez akınlarına karşı koymak durumunda olan orduyu erzaksız, silahsız ve bakımsız bırakmıştı. Ordu bizzat bu bölgelerin halkını soymağa, taciz etmeye başlamıştı. Öyle ki, bölge halkı, Hristiyan olmasına rağmen, kendilerini Bizans ordusunun tecavüzlerinden kurtaracak bir İslâm hakimiyetini candan arzu eder hale gelmişti. Hristiyan halk arasına teşkilatlı olarak gönderilen, İslâm davetçileri, âhiler, âlimler, mücahidler, İslâm'ın kurtarıcı sesini, bunlara ulaştırmışlardı. Dolayısıyla, bütün bu şartlar, Anadolu'daki Bizans ordusunun aleyhine idi. Orduda moral denen birşey yoktu. Ordu, büyük kalabalığı sayesinde sadece kitle harbi yapmaya müsaitti. Kumandanlara, hatta Romen Diojen'e bile itaat yoktu. Veya sun'i bir itaat mevcuttu.

İşte böyle bir orduyla Bizans İmparatoru 13 Mart 1071 tarihinde İstanbul'dan ayrılmıştı.

Bu arada ani bir taarruzla Malazgirt'i ele geçiren Alp - Arslan, güneye Halep'e inmişti. Halepte bir Bizans elçi gurubu Alpaslan'a geldi. Bizans imparatoru Malazgirt ve Ahlat'a mukabil Menbic'i Alparslan'a vereceğini bildiriyordu. Alparslan bu teklifi reddetti. Zira Malazgirt ve Ahlat son derece stratejik yerlerdi. Alp - Arslan, tam bu sırada, Anadolu akıncılarıyla uğraşan Afşin beyin bir raporunu aldı. Afşin bey, Bizans Ordusunun bünyesini tahlil ediyor, belli başlı askerî üslerinin ve levazım depolarının tahrip edildiğini haber veriyordu. Esas Bizans Ordusu yenildiği takdirde, Bizans'ın Türklere karşı koyamayacağını bildiriyordu. Bizans'dan Anadolu'yu almaya zaten kararlı olan Alp - Arslan, Bizans ordusuyla karşılaşmak zamanının geldiğine inanıyordu.

Bizans'ın doğuya, İran'a doğru ilerlediğini öğrenen Alp - Arslan Halep'ten ayrıldı. Alp-Arslan'ın Halep'ten ayrıldığı haberini alan Romen Diogenes ise Sivas'ta Bizans Harp meclisini topladı. Nikeforos Bryennios ve Josef Trakhanio-tes, Türklerin darbesinin kuvvetini bildikleri için, ihtiyatlı olmak lâzım geldiğini ve Alp - Arslan'ı Erzurum'a çekip orada imha etmenin uygun olacağını teklif ettiler. Fakat imparatorun, müdaheneden hoşlandığını bilen birkaç kişi onun gururunu okşadılar ve imparatoru İran'a kadar gitmeye zorladılar. Bu fikir kabul edildi.

Erzuruma çektiği ordusunu birkaç parçaya ayırdı. Franklar ve Uzlar'dan meydana gelen 30.000 kişiyi Ahlat'a; bir kısmını Abhazlara yar-

dım bahanesiyle fakat gerçekte erzak temini için kuzeye geri kalan kuvvetleriyle birlikte Malazgirt'e doğru yürüdü. Yolda Ermenistan ve Elcezire birlikleri de imparatora iltihak etti. Her hadiseyi, kendi gururunu okşamak için yorumlayan Romen Diojen, erzak temini için Musul ve Bitlis yolundan gelen Alp - Arslan'ın, korkusundan Bağdat'a çekildiği şeklinde yorumladığı bir haber aldı.

Alp-Arslan durumu son derece realist mütalaa ediyor, hiçbir meselede hayale yer vermiyordu. Bizans ordusundan devamlı haberler alıyordu. Malazgirt'e doğru geldiğini duyunca, ordusuna cebrî yürüyüş emri verdi. Cebrî yürüyüş Alp - Arslan'ın sık baş vurduğu bir şeydi. Basit bir hareket tarzı gibi gözüken bu şey gerçebri yürüyüş esnasında, bazı at ve develer öl-askeri de ruh bakımından önemli bir hadiseyle karşı karşıya oldukları hissine hazırlıyordu. Bu cebrî yürüyüş esnasında, bazı at ve develer öldü. Tuğrul Bey zamanından beri orduda bulunan yaşlı askerleri geri gönderdi. Bu arada ailesiyle birlikte Nizamülmülk'ü de Hemedan'a gönderip, muhtemel bir bozguna, devletin dağılmasınını temin etmeyi düşündü. Fırat'ı geçerken askerlerden, at ve develerden bir kısmı da bo-

— ALPASLAN GAZİ

1071 de Malazgirt'te Beynelmilel Hristiyanlığın başını ezerek Millet İdeolojisinin Anadolu'da devlet haline gelmesini temin eden büyük kumandan.

güldü. Orduda böylece geri kaçabilecek ve bozgun vesilesi olacak zayıf eleman kalmamıştı. Bu genç orduyla, Alp - Arslan Kuzeydoğu'ya doğru ilerledi. Bir gurup akıncıyı, Bizans hakkında bazı bilgiler toplamak üzere ileriye gönderdi. Bu büyükçe bir keşif kolu mahiyetindeydi. Ahlat civarında Bryennios kumandasındaki Bizans ordusunun öncülerıyla karşılaştılar. Bu esnada Romen Diojen, Malazgirt'i geri almış ve halkı kılıktan geçirmişti. Romen Diojen, öncülerin, Türk akıncılarıyla vuruştığını öğrenince, Besilakes kumandasında bir kitayı yardıma gönderdi. Fakat Türk ordusu, Bizans öncülerini bozdu. Besilakes esir edildi. Bryennios yaralı yaralı kaçtı. İmparatora geldi. sadece keşif koluyla karşıla-

masına rağmen, Türk ordusunun son derece büyük olduğunu söyledi. Bu durum Bizans ordusunun da bir moral bozukluğu meydana getirdi. Çarpışma esnasında süslü bir haç ele geçti. Bu haç Nizamülmülk vasıtasıyla, Halife'ye gönderildi. Bu zafer alâmetiydi.

Bryennios'tan izahat alan Romen Diojen ordusunu alarak Ahlat'a doğru yürüdü. Malazgirt'in 10-12 km. yakınında Zahva sahrasına geldi. Türk ordusu daha önce bütün tepeleri tutmuştu. Bizans ordusu da karargâh kurdu. Geceleyin akıncı birlikleri Bizans ordusuna rahat ettirmediler. Fasilalı akınlarla Bizanslıları taciz edip takatten düşürdüler.

26 Ağustos 1071 Cuma Sabahı iki ordu bir fersah ara ile mevzilendiler.

MEYDAN MUHAREBESİ

Bizans Ordusu tamamen piyade idi. Cuma sabahı Bizans ordusunda bulunan Uzlar ve Peçenekler, ayrılarak Alp - Arslan'ın ordusuna katıldılar. Bizans ordusu hakkında bazı bilgiler verdiler. Bizans ordusu psikolojik bakımdan bir daha mağlub edilmmişti.

Türk Ordusu 15-20.000 idi. 4.000 hassa askeri vardı. Bunların çoğunluğu suvarî olup, hepsinin yedek atları vardı. Hepsini mahir okçu idiler. Anadolu'da yaptıkları akınlarla pişmişler, çelikleşmişlerdi. Başlarında Mâmur, Süleyman Şah, Gev herayn, Porsuk, Boran ve Sav - Tigin Beyler gibi gerçekten kahraman kumandanlar vardı. Artuk Bey ve Tutak Beylerin birlikleri de bu arada bulunuyordu. Alp Arslan, doğuda, Mervanoğulları arazisinden geçerken iyi yetiştirilmiş ve teşkilatlı 10.000 Kürt atlısı da orduya iltihak etmişti. Böylece ordunun yekûnu 40.000 kişiyi bulmuştu.

Alp - Arslan Kadı İbn-el-Muhalban ve Sav-Tigin vasıtasıyla sulh teklif etti. Bu İslâm ordularının an'aneleriydi. Daha doğrusu İslâmın bir emriydi. Romen Diojen bunu korkaklığa yorumladı ve dedi ki:

«Sultanınıza söyleyin! Kendisiyle sulh muahedelerini Rey'de yapacağım. Ordumu İsfahan'da kışlatacağım ve hayvanlarımı Hemedan'da sulayacağım» diyerek küstahlık gösterdi. Buna karşılık Sav - Tigin ise daha nazik fakat daha manalı bir cümle söyledi ve ayrıldı:

«Atlarınızın Hemedan'da kışlayacaklarından ben de eminim. Fakat sizin nerede kışlayacağınızı bilemiyorum.»

Elçiler dönünce, Alp - Arslan imparatorun barış teklifini reddetmesine üzüldü. Onu Buharah Fakih Abdülmelik oğlu Muhammed'in «Bir dini müdafaa için harbediyorsun ki Allah onu mansur kılacağını vaad buyurmuştur. Bütün alem-i İslâm'ın duası ve kalbi senin ve askerlerle beraberdir. Sen kan dökmek istedin, kabul edilmedi. Zafer bizindir.» sözü teselli etti.

Gerçekten de o mukaddes Cum'a günü bütün Alem-i İslâm'ın duası ve kalbi Malazgirt'te küffara karşı vuruşan Türk ordusu için çarpıyordu. Halife El-Kâim tarafından hazırlanan bir dua metni bütün İslâm Aleminin minberlerinde okunmak üzere tamim edilmişti. Halife her yerde, minberlerde kendi adıyla birlikte Alp - Arslan'ın adını da okutturuyordu.

Harbin inisiyatifi tamamen elinde bulunan Alp - Arslan, vuruşmayı Cuma Namazı sonrasına kadar tehir etti. Bizans ordusunu, kendisinin hakim olduğu bir bölgeye çekmesi, harbi Cuma'ya ve namaz sonrasına raslatması onun kumandanlığının bir neticesi idi.

Namazdan sonra beyazlar giyerek etinin üzerinde bir hutbe irad etti ki, İstanbul'un fethinde Fatih'in, Çaldıranda Yavuz'un hutbeleri aynı mahiyetteydi. Önce atından inerek secdeye vardı ve şöyle söyledi:

«Ya Rabbi! Seni kendime vekil yapıyor, azametinin karşısında yüzümü yere sürüyor ve benim uğrunda savaşıyorum. Ev Allahım, niyetim halis tir. Bana yardım et. Sözlerimde hilaf varsa beni kahret» sonra atının üzerinde, bembeyaz kefeniyle orduya hitap etti.

«Biz ne kadar az olursak olalım, onlar da ne kadar çok olurlarsa olsunlar, bütün müslümanların minberlerde bizler için dua ettikleri şu an-

da kendimi düşman üzerine atmak istiyorum. Ya muzaffer oluruz, ya şehid Burada Allahtan başka bir sultan yoktur. Emir ve kader tamamıyla onun elindedir Ben de ancak sizlerden biriyim. Benimle birlikte savaşmak istemeyen ayrılınsın. Müslümanlara içinde zenginlikten başka birşey bulunmayan bir kapı açtım.» Bu tesirli sözler üzerine bütün ordu:

«— Asla! Emrinden ayrılmayacağız» cevabını verdiler. Şimdi bütün asker ağlaşıyordu. Bir yandan da vedalaşıyorlardı. Bir bir anlık uğultudan sonra Alp - Arslan atının kuyruğunu bizaat bağladı. Uzun harp silahı olan ok ve yayını atıp, kılıç ve gürzünü aldı. Bütün askerleri de aynı şeyleri yaptılar Alp - Arslan tekrar atına binerek son sözünü söyledi:

«Ey askerlerim! Eğer şehid olursam bu beyaz elbise kefenim olsun. O zaman ruhum göklere çıkacaktır. Melikşah'ı yerime tahta geçiriniz. Ona bağlı kalınız. Zaferi kazanırsak önümüzde çok hayırlı günler olacaktır.»

Alp - Arslan bu konuşmalarıyla düşmanın, sayıca üstünlüğü karşısına imanı koyuyor, şehadet duygusunu koyuyordu. Kumandanlarının, kahramanca jestleriyle coşan orduya artık tek düşünce kalıyordu. Ya Bizans ordusunu tepeleyip geçmek ya da topyekûn şehadet serbetini içmek.

Bizans ordusunu da Papazlar teşci etmişti. İlahiler söyleniyordu. Fakat bunlar orduyu çöştüracağına uyuşturuyordu. Romen Diojen, ordusunu şöyle harp nizamına soktu. Merkezde kendisi, sağda Anadolu birlikleri başında Aleat, Solda Rumeli Kıtaları başında Bryennios, ihtiyat kuvvetlerinin başında ise Andronikos bulunuyordu.

Alp - Arslan ise ordusunu dörde ayırdı. Kalabalık olan ikisini meydanın iki tarafındaki tepelere gizlice pusuya yatırdı. Üçüncü kısmı, düşmanın gerilerini çevirmek için müsait yerlere serpiştirdi. Kendisi de Diojen'in karşısında yer aldı. Alp - Arslan'ın bu şekilde bir yol takibetmesi, düşmanın harp taktiğini bildiğinin bir işaretidir. Kendi ordusunu düşmanın harp taktiğini boşa çıkaracak şekilde düzenliyor.

Hemen sonra merkezdeki okçulara hücum emri verdi. Düşman bu hücumu kırıp, Türk ordusunu yok etmek için bütün ağırlığıyla yüklendi. Türk ordusu geri çekilmeye başladı. Bu Alp - Arslan'ın daha önceden planladığı «sahte ricat» idi. Türk ordusu geri çekilirken, Bizans ordusu sonsuz bir neşeyle ilerliyor ve artık bu bozgunun İran'da bile durmayacağına inanıyorlardı. Akşama doğru, pusı mahalline kadar gelindi, Alp - Arslan burada bütün orduya hücum emri verdi. Diojen için fecaatini şimdi anlamıştı ama geç kalmıştı. Geri çekilmek istedi. Fakat o zamana kadar Alp - Arslan'ın yan taraflara yerleştirmiş olduğu süvariler Bizans ordusunu sarmıştı. Ordu dar bir çember içinde kalmıştı.

İhtiyat kuvvetlerinin başında bulunan Andronikos bu ric'ati bozgun olarak anlamış ve kaçmıştı. Ermenilerden meydana gelen ordusu da bozuldu. Bütün Bizans ordusu, karanlık basarken imha edilmiş bulunuyordu.

«Harbi bitmiş sayan Alp - Arslan çadırına çekilmişti. Kaçanları, ordusuyla beraber bizzat takip etmiş olan Sultan, yorgunluğunu gidermeye vakit bulamadan. Kumandanlarından Gevherayn huzuruna gelerek» köle (gulam) lerinden birinin Rum melikini esir etmiş olduğu haberini verdi ve şu maruzatta bulundu. Ordu (daha İran'da) Nizamülmülk'ün önünde teftiş verirken. bu köleyi beğenmemiş olan vezir onu, Ordu'dan ıskat etmek istemişti. Kendisi (Gevherayn) nin lehinde şefaati üzerine ihtiyar vezir alay etmiş ve «belki de bize Rum Melikini esir olarak getirir» demişti. Gevherayn maruzatını şu sözlerle bitirdi: «Yüce Allah. Rum melikini onun eliyle esir etti.» Alp - Arslan inanmak istemeyerek, hadiseyi bir de kölenin ağzından dinledi. Sultan köleye hil'at giydirmiş ve has adamlarından yapmıştı. Köle daha sonra Gazne'yi de istemiş, Sultan da kabul etmiştir.»

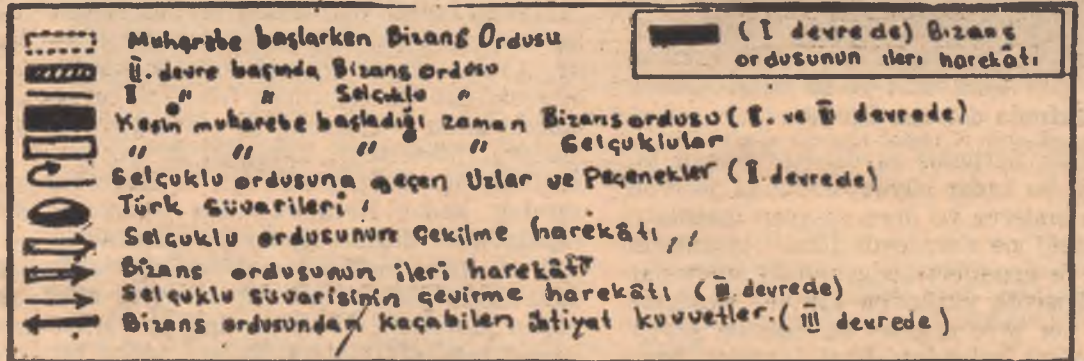
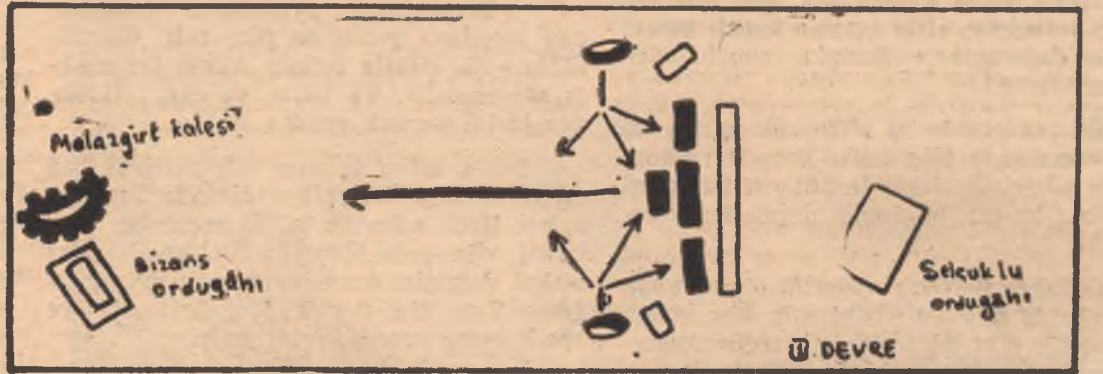
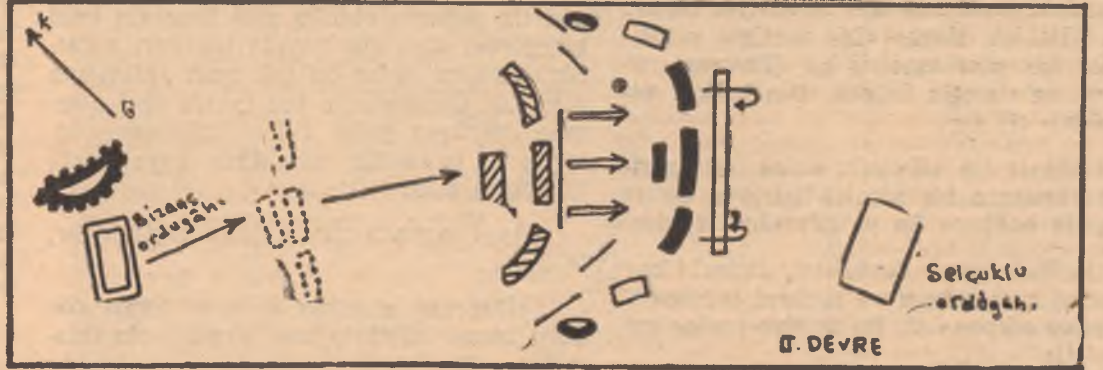
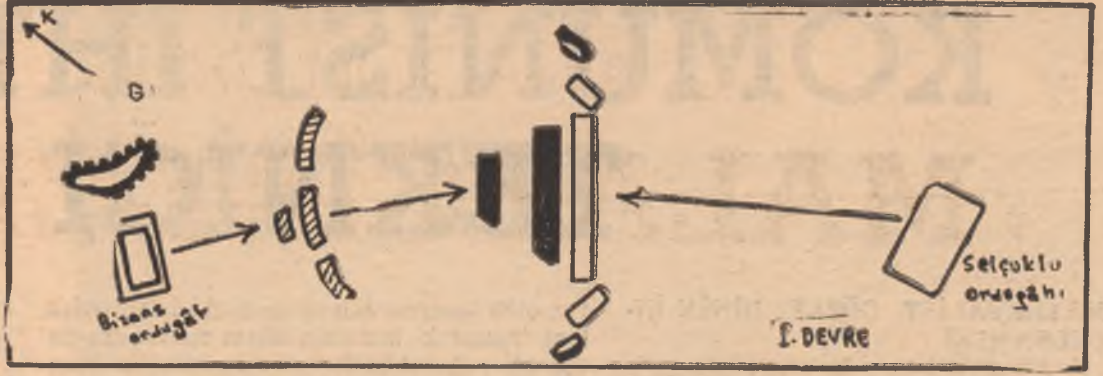
Romenos Diogenes, Alp-Arslan'ın huzuruna getirildi. Alp - Arslan ona, sulhu reddettiği için üzüntülerini belirtti, harpteki hatalarını gösterdi. Romenos Diogenes:

— Bırak bunları da ne yapacaksın yap. Öldürecek misin, ne yapacaksın, Alparslan:

— Sen beni esir etsen ne yapardın?
— Öldürürdüm, çarımha gererdim.
— Peki, benim ne yapacağımı zannediyor sun?

— Benim ya boynumu vurdurursun, ya esir olarak diyar diyar dolaştırırsın, ya da, çok az ihtimal olmakla beraber, affedersin.

Alp - Arslan, onun hiç ümid etmediği, af

— Şanlı zaferlerimizden bir tanesinde Malazgirt Meydan Muharebesinde kazandığımız zaferdir. Yukarıda harbin ceryan tarzı gösterilmiştir.

şikkını tatbik edeceğini söyledi ve bir anlaşma yapıldı. Anlaşma şu şartları ihtiva ediyordu:

- 1 — Fıdye olarak 1,5 milyon altın
- 2 — Her sene 360.000 altın vergi.
- 3 — Esir müslümanlar serbest bırakılacak
- 4 — Lüzumu anında Alp - Arslana asker gönderecek

- 5 — Malazgirt, Urfa, Menbic, Antakya ve mülhakatları Alp - Arslana verilecek
- 6 — Bizans'ın hükümdarı Romenos Diogenes olacaktı.

Bu şartları can ü gönülden kabullenen Diojen, İstanbul'a gönderildi. Fakat Diojen varmadan Bizans tahtını ele geçiren Mikhael VII, Diojeni öldürdü. Alp - Arslan'da anlaşmayı silahla tatbik etmedi.

Acaba Romen Diojen ona itimat mı telkin etti? Ona acıdı mı? Yoksa «Sultanlık gururunu» mu tatmin etmek istedi. Meselenin safhı düşünüldüğü ve değerlendirilmesi insanı bu fikre götürür. Gerçekten bu derece büyük muvaffakiyetten sonra, basit anlaşma şartları ne sebeble kabullenilmiştir?

yetten sonra, basit anlaşma şartları ne sebeble kabullenilmiştir?

Bu meselede, o günkü kuvvetler muhasebesinin son derece önemi vardır. Alp - Arslan'ın kararında da müessir olan husus budur. Birincisi, İmparatorluğun başkenti, Bizanstan çok uzak bir yerdedir. Ve bu arada henüz tamamen İslamlaştırılmayan Anadolu'dan orduyu takviye imkânı yoktur. Alp - Arslan'ın ordusunun, Bizans başkenti olan İstanbul'a kadar gitmesi, ikmal imkânlarının son derece kısırlı olması sebebiyle, büyük güçlüklerle itilmesi manasına gelir. İstanbul zaptedilse bile, elde uzun müdet tutulması imkânı oğünkü şartlar muvacehesinde mevcut değildir. Zira İstanbul'un fethi bütün hristiyan alemi ni ayaklandıracaktır. Nitekim öyle olmuştur. Anadolu fetihleri bile hristiyan alemini çılgına döndürmüş, haçlı sürülerini Anadolu üzerine göndermelerine vesile olmuştur. Alp - Arslan, Anadolu'nun hazırlanması lâzım geldiğine inanmaktadır. Bu fikrinde de Romen Diojen'i hizmetçi olarak kullanmak için bu anlaşmayı akdetmiştir. Nitekim hemen akabinde Anadolu'nun fethi Kutalmış - oğlu Süleyman Bey emrindeki orduyla başlamıştır. Bizansın yıkılması için, Osmanlı Devletinin kurulması, Anadolu'nun İslamlaştırılması ve bir Fatih'in gelmesi gereklidir. Ve 1453 yılının gelmesi gereklidir. Ona da zaman vardır.

Malazgirt Meydan Muharebesi, bize zaferin şartlarını da açık açık göstermektedir.

(Devamı 14. Sahifede)

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

MATERYALİST GÖZLE DİNİN İNCELENMESİ

Materyalizmin manası, din ve ahlak hakkındaki izahlarda tam manasiyle iğrençleşir. Nitekim, Marks «Din mazlum yaratışın feryadı, merhametsiz bir dünyanın ruhu, ruhsuz ataletin özüdür. Din halkın Afyonudur.» (1) der.

Engels ise «Hukuk, ahlak, din gerisinde kaynaşan bir okadar burjuva çıkarı gizleşmiş burjuva ön yargılarıdır. (2) der.

Cochin'e göre «Sosyalizm, dinlerin kaynaklarını araştırmayı ve tarihini incelemeyi tavsiye ediyor.» (3) Bu tavsiye yerine getirilmiştir.

«Bu konuda Engels bize, çok açık bir cevap vermiştir: «Din insanın sınırlı anlayışından doğmuştur.» (Burada sınırlı, dar anlamındadır.)

İlk insanlarda bu bilgisizlik çifttir; tabiat konusunda bilgisizlik, kendileri konusunda bilgisizlik. İlk İnsanların tarihi incelirken bu çift bilgisizlik daima hadirlanmalıdır.

Oldukça ileri bir uygarlık olan Yunan ilk çağında bile bu bilgisizlik bize çocuk bilgisizliği gibi görünür. Örneğin Aristodünyanın hareketsiz olduğunu, evrenin merkezi olduğunu ve dünyanın etrafında gezegenler döndüğünü sanıyordu. (Sayıları 46 yı bulan bu gezegenler bir tavana çakılmış çiviler gibi sabit idiler ve bu bütün, dünyanın etrafında dönüyordu...)

«Çok ilerlemiş saydığımız Yunan bilgisizliği bu kadar büyük olduğuna göre onlardan binlerce yıl önce yaşayan insanların bilgisizliği ne derecedeydi İlk insanların, tabiat ve kendileri konusundaki anlayışları da, bilgisizlik yüzünden dar ve sınırlıydı. Fakat her şeye rağmen bu insanlar şeyleri açıklamaya çalıştılar. İlk insanlar konusunda sahib olduğumuz bütün, belgeler, bize bu insanların rüyalarla çok fazla ilgilediklerini anlatıyor. Daha birinci bölümde, ilk varlık saydıkları insanı bir «ikinci» varlığına inanmakla bu rüyalar meselesini çözdüklerini gördük. Başlangıçta, bu ikinci varlığa, henüz maddi bir kıvamı olan bir çeşit hafif ve saydam bir beden affederler. Ancak çok sonradır ki, insanın içinde ölümden sonra yaşamaya devam eden madde dışı, ruhi bir öge olduğu anlayışı akıllarında doğacaktır. (Ruhi kelimesi latince soluk anlamına gelen spiritustan (ruhdan) gelir. Ruhun teslim edildiği yalnız ikinci varlığın yaşamaya devam ettiği anda, son nefesle birlikte solukta gider.) Öyleyse, düşünceyi taşıyanı açıklayan ruhtur.

Orta çağda ruh hakkında garib anlayışlar vardı. Sımsan bir vücutta küçük bir ruh ve ince vücutta büyük bir ruh bulunduğu sanılırdı. Bu yüzden orta çağda çilekeşler, büyük bir ruha sahip olmak ve ruha büyük bir barınak sağlamak için sık sık uzun oruçlar tutarlardı.

İlk insanlar, saydam ikinci varlık şeklinde, sonra da ruh, ruhi öz biçiminde insanın ölümünden sonra yaşamaya devam edeceğini kabul ederek tanrıları yarattılar.

Onlar, henüz gary-i maddi bir şekilde

var olan insanlardan daha güçlü bazı varlıklara inanarak, buradan bizim ruhumuza üstün bir ruh şeklinde var olan tanrılar inancına farkedilmeden geldiler. Böylece, Yunan ilk çağında olduğu gibi hepsinin belli bir görevi olan çok sayıda tanrıları yaratıktan sonra, onlar bu tek tanrı anlayışına ulaştılar. Günümüzün tek tanrılı dini o zaman meydana geldi. İyice görüyoruz ki, bugünkü biçiminde bile dinin kaynağında bilgisizlik yatar. (4)

Aynı manada olmak üzere şöyle diyor: le diyor :

«Doğrusu aranırsa ölüm ve Tanrı korkusu insanı mutluluğuna engel olmaktadır.» (5)

Birbirinden ayrılabilen unsurlardan meydana geldiğine göre ruh ölümlüdür.» (5) «Hatta birinin Allahı tanımadığı söylenebilir. Ya bilim, ya din. İkisinden birini seçmek gerek.» (6)

Dinin aslını insanın bilgisizliğine bağlayan ve ilim ilerledikçe dininde kaybolacağını ifade eden bu görüş saçmadır. Zira tahrif edilmemiş olan din (İslamiyet) gayri makul değildir. Ama ilimden de ibaret değildir Zira ilim ilerler. Din ise tezeli ve ebedi inanç prensiplerini getirir

Ayrıca insan zihninin asırlardan beri kazandığı inkişaf ona felsefenin ana meseleleri hakkında objektif bir bilgi getirmemiştir. Aksine Yunan filozoflarının uğraştığı mevzulardan bir çoğu hale felsefeye cevaplanmış mıdır? Yunanın ilk filozofları ile modern filozofların uğraştığı mevzu aynı değil mi? Marx, Fierboch'dan ve Hegelden aşırıldığı kadar Heraklitos'tan hızızlama yapmadımı? Engels, Yunanın dialektikçilerini, 18 Asrın mekanik materyalistlerinden daha üstün görmez mi? Bu durumda cahil Yunan filozofları, 18 Asrın ilmi ile aydınlanmış mekanik materyalistlere neden tercih ediliyor. Marx'ın temeli olan meteryalizm ilk çağlardan beri var olduğuna göre komünizmin tezi kendiliğinden çürümez mi?

Dini bilgisizliğe bağlayan komünistler Allah hakkındara aynı kanaatleri tekrarlar.

«Bu söylenenlerden şu sonuç çıkar: Tanrı fikri, evreni yaratan bir «sırf akıl» fikri, anlamdan yoksundur, çünkü zamanın ve mekanın dışında ve ötesinde bir tanrı varolması imkansız bir şeydir.

Zamanın dışında var olan yani hiç bir anı var olmayan ve mekanın dışında var olan yani hiç bir yerde var olmayan tanrıya inanmak için, her türlü bilimsel deneti reddedip idealistlerin sofuluğunu paylaşmak gerekir.

Bilimlerin sonuçlarından kuvvet alan materyalistler, maddenin, belirli bir mekan içinde ve belirli bir anda (yani zaman içinde) var olduğunu iddia ederler. Su halde evren yaratılmış olamaz Çünkü Tanrı için «zaman» var olmadığına göre, hiç bir anı olmayan Tanrının dünyayı yaratabilmesi için bir anı olması gerekecekti ve birde dünyanın hiçden çıkmış olması gerekecekti.

Öyleyse yaradılışı kabul etmek için, ilkin, belli bir anda evrenin var olmasını kabul etmek, sonra da hiçden bir şey

çıktığını kabul etmek gerekir ki ilim bunları kabul edemez. (7)

Yukarıdaki iddiaların ilmi bir kıymeti yoktur. Zira daha önceki bölümlerde maddenin var olmak için kudrete muhtaç olduğunu, Radyoaktif hadisesinin gösterdiği gibi maddenin yok olmasının ve kudretten maddeye hasıl olmasının mümkün olduğunu gösterdik. Şu halde Allahın yaratma için, zaman, mekan v.s. muhtaç olacağından, zaman ve mekan bulunmadan Allahın varlığını bahsetmeleri tam manasiyle sakattır. Zira Allah yaratmak için yardıma ve yardımcıya muhtaç değildir.

KOMÜNİSTLERE GÖRE HAKİKAT NEDİR?

Komünist partisinin emirlerine sınıksı bağlı olan komünistin gözünde birtak hakikat vardır. Oda, partininkararıdır. Dr. Fred bu noktayı güzelce belirtiyor.

«Marxist - Leninist hakikatının en mükemmel bir misalini Kuzey Kore komünistleri tarafından İngilizce olarak yayınlanan çok güzel ve resimli bir mecmuada görebiliriz. Mecmuanın büyük bir kısmı komünizmin idaresi altındaki Kuzey Kore halkının mesut hayatlarının ve muhteşem refah seviyelerinin tasvirine hasredilmiştir. Mecmuanın sonlarına doğru ise Amerika tarafı edilmektedir. «Amerikan canavarları tarafından yapılan katliam» başlığını taşıyan bir sahifede bir çukurdan çıkarılan cesetleri yanyana gösteren altı resim vardır. Öldürülenlerin hisim ve akrabalarının cesetleri üzerine diz çökerek ağlastıkları görülmektedir. Resimlerin altında şu satırlar vardır :

(Majdanek ve Oswiencim temerküz kamplarında Hitler orduları tarafından haince yapılan müthiş mezalimi insanlık henüz unutmamıştır.)

(Son zamanlarda Kore'de Hitler orduları tarafından işlenen cinayetleri hunharlık ve gaddarlıkta çok geride bırakan Amerika canileri tarafından yapıldığı tesbit olunan yeni bir canavarlık hadisesi keşfedilmiştir.)

(Güney Hwanghai vilayetine bağlı Yangyun ilçesindeki Rakyum maden ocaklarına ait bir kuyuda takriben 800 ceset bulunmuştur.)

(Kore Harbinin devam ettiği sıralarda Yangyun ilçesini muvakkaten işgal eden Amerikalı caniler Rakyum maden ocaklarında çalışan madenciler ile civar.

(Kan dökmek hırsları hudutsuz olan Amerikalı emperyalist katillerin yaptıkları karşısında namuslu insanlar onlara karşı nefret beslemek ve hareketlerini takbih etmekten başka ne yapabilirler ?)

(Cinayete kurban gidenlerin cenaze merasimi kaybolan babaları için feryat eden çocukların ve ölen evlatları için çirpınan annelerin göz yaşları ve hicirıkları arasında Rakyum madenlerinde yapıldı. Cenaze merasimine iştirak eden halkın husumeti ve Amerikan iblislerine karşı lanet ve bedduaları etrafı cınlatıyordu. «Amerikalı emperyalistlerden intikamımızı alın». Bu sözler, cinayete kurban giden 800 Korelinin feryadı idi.)

(Devamı 14.cü Sahifede)

DOĞU NE İSTİYOR

Yazın gölgede sıcaklığın 43 dereceye çıktığı, kışın termometrelerin hanelerinin okunduğu Güneydoğu Anadolu. Ve sarp dağların heybetle süslediği Doğu Anadolu. Buraları memleketimizin Doğu bölgeleridir. Asırlardır bu güzide vatan topraklarında diplomasi mücadeleleri, tahrikler, entrikalar döner durur. Sebeb bölgenin jeolojik durumudur.

Doğu, milletimizin içinde bulunduğu ızdıraptan nasibine düşeni çekmiştir ve çekmektedir. Parlemantoya gönderdiği temsilcilerinin bir çoğu, maroken koltuklarının verdiği rehavetle uzun süren kış uykularına dalar giderler. Halk ise sancı çeker, tahrik edilir, aç kalır, susuz kalır.

İlgi çekici bir hikâye anlatılır Doğu'da... 1950 lerden önce devrin siyasi lideri İnönü, Siirte gelir. O zamanlar Türkiye'nin Trahom merkezi Siirt'miş. Zira bölgede tek damla içecek su yokmuş. Eskiden kalma bir-iki çeşmede de mahşeri yığılma olurmuş. Halk pek tabii olarak zamanın başkandan su ister. İnönü ilgililere şehre suyun getirilmesi için kaç lira gerekli diye sorar. 300 bin lira diye cevap verilir. Halka döner, kulaklık antenini buruşturarak, «bu şehir 300 bin liraya değer mi» der. Ve Siirt yine susuz, yine hastahanesiz kendi yağıyla kavrulur halde bırakılır.

İşte böyle... Yıllarca su olmadığı için trahomun merkezliğini ifa eden (!) Siirt'in, her ne sebeptir bilinmez, bir türlü yol yapımının bitirilemediği Bitlis'in, kuraklığın sahra çölü zannettirdiği Mardin'in, doktorsuzluktan hastalara öldü nazarıyla bakılan Hakkârinin ve diğer mütevazi şehirlerin ızdırabı kaleme yazılacak, dille anlatılacak gibi değildir.

Gelmiş geçmiş iktidarların kâh husumet, kâh bilgisizliklerinin çok darbelediği Doğu'da yatırımlar o kadar plânsız ve programsızdır ki... İnsan çoğu kerre hata gibi görünen bu hareketleri kasıtlı zannediyor.

Yatılı bölge okulları bina ve kapladığı saha itibarıyla bir çok Üniversitelerimizi geride bırakacak kapasitede. İçindeki tesisler göz kamaştırıcı. Fakat bu okulların hepsi ilk okuldur. Bu azman cüsseli okulların talebeyle dolduğunu kabullensek bile talebelerin, orta tahsilleri garanti altına alınabilmiş değildir. Dolayısıyla köylü çocuğu son derece modern tesislerin teczih ettiği bir ilk okuldan mezun olarak, sonra da orta okula gidemediği için köye dönüş mecburiyetinde kalacaktır. İmkansızlıklar içinde kıvranan köyünde toprak evlerde uyumak zorunda kalacak, mütevazi yemek yiyecek. Sonra... Okulunda ki otomatik bulaşık yıkama makineleri, yemek fırınları sinema gözünde tutecek, mukayese edeyim derken, köy hayatından nefret etmek durumunda olacaktır. Kızgın sıcak altınra çift süren baba, oğlunun değiştiğini hayretle görecektir, bir müddet sonra oğlunun köyden ayrılışını gözyaşlarıyla takip edecektir.

Bölge istihsal maddeleri hiç nazara alınmadan, 30-40 kişilik Kız Enstitülerine 2 milyonluk binalar yapılmış ve yapılmaktadır. Biz bununla okul açılmasını demiyoruz. Yatırımlar makul olsun diyoruz. Halbuki uzaktan bakıldığında birer mahalleyi andıran bu okullar, olsa olsa birer üniversite olmalıdır. Ve mezkur okulları istikbalin Üniversite binaları olarak görmek daha doğru olur kanaatindeyiz.

Yer yer oyulmuş, çökmüş şose yollar-

İktidarların güttüğü yanlış politikalar yüzünden, iktisadi bünyesi çok darbelenen, fakat inançlarından zerre kadar taviz vermeyen Doğu ve bir evladı... Küçük kardeşimizin yüz hatları. ızdırap çektiğinin delili mi?

dan geçerken bile, yol boyu türlü türlü madden görürsünüz. Yüzünüze tuhaf tuhaf bakar. Neden beni işletmiyorsunuz dermişçesine... Henüz çoğuna mahrem elinin değmediği bu Allah vergisi madenlerin, Ortak Pazarla kirletileceğini bile düşünmek istemiyor insan. Tükendiği söylenen Ruhr havzasının, soluğu yavaş yavaş kesilen ihtiyaç Britanya dağlarının yerine yeni ocaklar işte böyle bulunuyor.

Bir zamanlar kara altın petrolün vatanı Ramam dağlarında, konuştuğumuz bir yer kili gözünü önündeki çıplak ovalara dikmiş ve şöyle demişti:

«Yabancı uzmanların bile hayret ettiği kadar çok petrol var. Ama gel gör ki, yeni bulunan bir damarın gravitesi (kalite) eskilerinden iyi ise işletiliyor. Yoksa kapatılmak yoluna gidiliyor. Zira moto-pomp ve tesisler az. Başka kuyudan söküp, yeni kuyuya takıyoruz. Eski kuyuda petrol bulunmasına rağmen kuyu terk ediliyor. Halbuki terk edilen bir damarın tekrar bulunması çok güç.»

Bu sözleri petrol ülkesinin bir yetkilisi söylüyordu. Biz söylenenleri ne garipsemiş, ne de mübalağa zannetmiştik. Zira Beşiri çayına hammadde halindeki petrolün karışarak uzaklaştığını gözlerimizle seyretilmiş ve görmüştük.

Başka milletlere anlattığınızda efsane zannettikleri yer altı kaynaklarımız, işte böyle sahipsiz. Veya yabancı bir şirketin elinde kıyıda köşede erimekte, unutulmaktadır. Mes'ullerin duymadığı ızdırabı cansız biçare duyarak, toprak altında kaybolup gitmektedir.

Bir çok devlet muesseselerinde kontanjant haddinin çok üstündeki personel sayısı, ya masa başlarında uyumakta, ya da kahvelere kaçamak yaparak mesai doldurmaktadır.

Öte yandan aldıkları astronomik ücret ise, bürokrasinin şidetle hissedildiği mevzii devlet dairelerinde çalışan personeli bazan üzmemekte, bazan da neredeyse isyana teşvik edecek mahiyet arz etmektedir.

Bir kaç muhteris ve gerçekten emperyalist insan, bölge ekonomisini midesine indirir, çirkef bir hayatın girdabında boğulur giderken, komünizmi davet ediyorlar Mesru haklarıyla yatak, yorgan almak isteyen işçisine «sokakta yatsan ne olur? «diye bilen tıynetle sözde iş adamları, bunun böyle gideceğini sanıyorlarsa, feci aldanmaktadır. Unutulmamalı ki Fransa ihtilalini Prens Mari Antuanet'in ekmek isteyen işçilere pasta yiyiniz lâfı çabuklaştırmıştır. Bu böyle biline...

Siyasi iktidar ve hükümet yetkililerine söyleyecek bir kaç sözümüz var. Jeopolitiği itibarıyla bir asırdır tahrik edilen, komünizmin kucağına itilmek bizden koparılmak istenen bu bölgeye dikkat ediniz. Halkın istediklerini ve bölgenin ihtiyaçlarını siyasi mülahazaların, nüfuzlu kişilerin üstünde mütalaa ediniz. Care bulunuz. Aksi halde tedavisi gereken bir yaraya tuz sürmekte devam etmiş olacaksınız. Binbir türlü imkansızlıklarla yetişen öz kardelerimizi ideolojik yapımızdan koparması muhtemel her hareketin adı ihanet ve bunu yapan haindir. Rütbesi ne olursa olsun.

(Devamı 14. Sayıfede)

ANADOLU'NUN FETHİ KOMÜNİST

(Başarafa 11. Sahifede)

1: Teşkilatlı bir ordu: Malazgirtte uygulan harp taktiği, Türklerin zaman zaman ustalıkla uyguladıkları «Bozkır Taktiği» idi. Son derece teşkilatlı birliklere ihtiyaç vardır ki bu taktik muvaffak olsun. İşte Türk ordusu senelerden beri Anadoludaki akınlarla birbirine bağlanan, sağlam bir emir - kumanda mekanizması geliştiren bir bünyeye sahipti. Kumandanlarına son derece bağlı idiler. Verilen emir herne bahasına olursa olsun yerine getirilirdi.

Bu derece tekilatlı olmamış olsaydı; sahte ric'at esnasında ordunun bozulması ve imha edilmesi son derece kolaydı. Türk ordusu arasında, sağlam bir disiplin mevcuttu. Bir saat gibi işliyordu. Bütün kolların birbirinden haberi vardı.

2 — Kumanda Mekanizması: Türk Ordusu nu zafere ulaştıran ikinci husus, kumanda mekanizmasının deha çapındaki liyakatı idi. Her biri altın bahasındaki kumandanlar anadan doğar doğmaz askerlik talimlerine başlamışlar, ok atmışlar, yay germişler, kılıncı kuşanmışlardı. Bizans tefkurlarıyla vuruşa vuruşa, düşmanın hilelerini öğrenmişlerdi. Bütün harp taktiklerini biliyor, ustalıkla tatbik ediyorlardı. Kafkaslarda, Toroslarda, Altaylarda ve bozkırlarda cenk etmişler, düşman kanı dökmüşlerdi. Bütün bunlarla beraber, emri altındaki askerle et - tırnak gibi kaynaşmışlardı. Muvaffakiyetin ikinci amili buydu.

3 — İstihbarat: Türk Ordusu daha önceden düşmanın bütün planlarını, ordunun kuvvetini zafını hangi unsurlardan meydana geldiğini daha önceden istihbar etmişti. Alp - Arslan, Dijen'in ne yapacağını daha önceden biliyordu. Harbten sonra da hatalarını belirtti.

4 — Ordunun moral yüksekliği: Alp - Arslan, Türk ordusunun moralinin nasıl yükseltileceğini biliyordu. Ordunun niçin düşüreceğini, onun için en kıymetli varlığın ne olduğunu, hayatın feda edileceği hayattan daha yüce bir idealin ne olduğunu biliyordu ve orduya onu hatırlattı. Orduyu hayata bağlayıcı şeyler yerine, hayatı uzaklaştıran, hayat düşüncesini ortadan kal-

dıran bir duygu verdi. Bir Amerikan Ordusunda Rus, Fransız, İtalyan veya İngiliz Ordusunda bu yoktur. Bütün bu ordularda askerin morali, şehvetine, midesine hitabetmekle yükseltmek istenir. Bir insan, şehveti için midesi için ölmez. Bir insan hayatın feda edilebileceği bir ideal için ölür. İşte Alparslan, ordusuna bu ideali hatırlattı.

KAYNAKLAR

- 1 — İslâm Ansiklopedisi, Malazgirt
- 2 — Selçuklular Tarihi ve İslâm - Türk Medeniyeti, Osman Turan, Shf 128-132
- 3 — Malazgirt Zaferi ve Alp - Arslan, Mükrimin Halil Yinanç Shf, 51.
- 4 — A.g.e. Dr. Mehmet Altay Köymen, Shf. 76, 77, 78, 79, 103, 133, 126,
- 5 — İslâm Ansiklopedisi, Alp - Arslan.

DOĞU NE İSTİYOR

(Başarafa 13. Sahifede)

Doğunun ızdırabını kim ve nasıl dindirebilecektir? Cevabı verilmesi gereken soru budur. Bu bir partiye nasıl bir parti, iktidarsa nasıl bir iktidar? Sunu hatırlamakta fayda var. Doğu'nun ızdırabı milletin topyekün ızdırabından farksızdır. Ekonomik zaafiyete gelince. Yatırım gereken bölge, sınai tesis icab ettiren mntıkalar, iyice etüdülmelidir. Şüphesiz böylesine güç ve her şeyden çok Doğu'da uzun yıllar yaşamayı gerektiren bir inceleme ancak o mntika evlatları tarafından yapılabilir. Milletine bağlılığı ile temayüz eden bu şahısların teşhis ve tesbitleri kanaatimizce en mükemmel yoldur. Etüdden sonra, teoriyi tatbikat safhasına aktaracak bir partinin söylediğimiz tarzda bir «Doğu Programı» olmalıdır. Biz zat bölgedeki tetkiklere dayanarak hazırlanar. bu programı, yine milli bir programla iş başına gelmiş bir iktidar gerçekleştire-

ORTA-DOĞU'YU

(Başarafa 6. Sayfada)

İsrail'in güvenlik içinde yaşaması için bundan taviz veremeyeceğini» söylemiştir. İsrail 1967 Haziranı'nda Amerika ve Rusya'nın yardımlarıyla ele geçirdiği stratejik bölgeleri (Suriye'nin olan Golan Tepelerini ve Ürdün'ün olan Sarm-El-Seyh bölgelerini) terketmek istememektedir. Bugün bu ralarda köyler bile tesis etmeye, yerli halkı yurtlarından sürmeye başlamıştır. Ayrıca İsrail Parlamentosunun kapısında bulunan Tevrat'ın Nil'den Fırata hayali hiçbir zaman unutulmayacaktır. Bu emperyalist düşünce, İsrail'i saldırganlığa itecektir. Orta - Doğu veniden karışacaktır.

Orta - Doğu'da muvazeneyi bozacak ikinci husus: Orta Doğu'nun gerçek hüviyetini bulmasıdır ki, bu da beynelmilel kuvvetlerin istemediği husustur. Onun için, bu kuvvetler, elbirliğiyle bu meseleyi küllendirerek istemektedirler.

İslâm milletlerinin, başlarındaki uşak ruhlu idarecileri tasfiye edip, gerçek milli iktidarlarını kurmaları ve beynelmilel kuvvetlerin ekonomik imkânlarını tıkayıcı bir blok tesis etmeleri, Orta - Doğu muvazenesini bozacak ikinci husustur. Bugün, milletler üzerinde emperyalizm tesis etmiş Rusya Amerika İngiltere, Fransa, Çin ve bunlarla beraber gizli bir emperyalizmin baş mesulü beynelmilel Yahudiliğin mideleri, kasaları, İslâm ülkelerinin zenginlikleriyle doludur. Amerika'nın ve Rusya'nın füzelerinin, fantomlarının. Sam'larının temelinde İslâm ülkelerinin petrolünün bulunduğu düşünülürse, veni bir blok fikrinin bu beynelmilel millet düşmanlarını ne derece tedirgin ettiği kolaylıkla anlaşılabilir. İngiltere'nin kendi imkânlarıyla ancak 33 gün haya-

tını devam ettirebileceği gerçeği hesaba katılırsa, İngiliz emperyalizminin kimler üzerinde olduğu ortaya çıkar.

Orta - Doğu, bu şartlar altında, rahat içinde hayatını devam ettiremez. Orta - Doğu bir kalıba dökülecektir. Mesele bu kalıbı tesbit etmektir. Geçtiğimiz hafta neşredilen bir haber, Orta - Doğu'nun tarihi li derlerine belki bir uyanıklık bahşeder:

Hindistan Meclis Başkanı Dr. Dhillon tekrar yükselmesi için dua ediyoruz.» demiştir.

Orta - Doğu'nun mazlûm insanlarına uzanacak şefkat eli, Türkiye'deki gerçek milli iktidarların eli olacaktır.

TOROSLARDA

(Başarafa 5. Sahifede)

edersen Kurtulacak, Susarsan yok olacaksın!

Millet düşmanlarını tanıdığın ve mücadeleye katıldığın gün, mübarek topraklar güzel günler görecektir. Millet evlatları rahat nefes alacak şerefli millet mazisine lâyık bir hayata yükselecek, düşmanlar kahrolacaktır.

ZAFER HAKKIN VE HAKKA İNANANLARINDIR.
YASASIN MİLLÎ MÜCADELE
YASASIN MİLLET
KAHROLSUN MİLLET DÜŞMANLARI

(Başarafa 12. Sahifede)

(Fakat, şu anda bile Amerikalı caniler Güney Korede karddeşlerimizi kesiyorlar, artık buna tahammül edemeyiz!)

(Amerikan yamyamları! Derhal Kore'den çıkıp gidin) (8)

İşte Marxist - Leninist hakikati budur! Objektif hakikat ise pek tabii tamamen farklıdır. münistler Kuzey Kore'de geri çekilmeğe başladıkları zaman eli ayağı tutan herkesi işçi olarak çalıştırmak üzere beraberlerinde götürmüşlerdi.

Kuzeye doğru seyahatin meşakkatine dayanamayan ihtivarlara, hâmile kadınlar, ufak çocuklar ve bebekler, güvenilir sosyal sınıfa mensup olmamaları halinde katledilerek bir çukura doldurulmuşlardır. Kuzey Kore'de ilerleyen Amerikan kıt'aları komünistler tarafından bu şekilde katledilen insanların cesetleri ile dolu müteaddit çukurlar buldular. Komünistler sadece kendi doldurdıkları çukurlardan birini açarak cesetleri meydana çıkarmışlar ve bu haksızlık karşısında duydukları infial neticesi olarak dünya önünde bu cinayetlerden dolayı Amerikalıları suçlamak yoluna gitmişlerdir. Duydukları infial, hakikatin bir ifadesidir, yapmacık değildir. Onların bu çeşit hareketlerine akıl erdirmek hakikaten güçtür.

Komünist istilasının gelişmesine yardım eden bir yalan, yalan değildir. Hakikatın Marxist - Leninist telakkisine göre ifade edilen şeklidir. Bir komünistin istenilen olgunluğa erişip erişmediği, kendi duygularından sıyrılarak yapacağı fekadarlığa ve Komünist Uartisi kararlarını benimseme kabiliyetine göre tayin olunur. Bir hadiseyi kendi gözleri ile gördüğü şekilde veya Komünist Partisi kararlarına uygun olarak izah etmek şıklarından bizi ile karşılaşan olgun bir komünist kendi duygularını hiç dikkate almadan hadiseyi partinin arzu ettiği şekilde izah eder. Hatta bu komünistin doğru söyleyip söylemediğini yalanı meydana çıkaran bir makine ile tesbit etmek mümkün olsa, ibrenin doğru söylediğini göstereceği muhakkaktır.

«Çünkü partinin kararını düşündüğü anda, o kararın hakikat olduğuna bütün kalbi ve bütün duyguları ile inanır.

Böyle bir hadise ile karşılaştığımız zaman hayrete düşmemize imkan yoktur. Bir Amerikan uçağı Sovyet Ermenistan'ı üzerinde düşürülmüştü. Bu uçağı düşürecekleri sırada Rus pilotları arasında cereyan eden konuşmalar Amerikan kuvvetleri tarafından tesbit olunmuştu. Mikoyan Amerika'yı ziyareti sırasında bu delillerle karşılaştırdığı zaman istifini bozmamış, bu delillere inanmamıştır. Onun kanaatine göre deliller hakiki değildi. Mikoyan Marxist - Leninist umdelerine sadık bir komünisttir. Komünist Partisi Amerikan uçağının düşürülmediğini söylemişti. O halde hakikat bu idi partinin bu sözü ancak Marksist - Leninist hakikatini ifade eder.

(1) Mars ve Engels Eserleri, C. 1, Shf. 585

(2) Komünist partisi Manifestosu, Shf. 58 - 59

(3) Cochın Sosyalizmin ışında ilim ve din.

Felsefenin başlangıç ilkeleri sol yayınları, 98 - 99

(4) Georges Politzer. (Çev. Cem. Eroğlu)

(5) Cochın. Sosyalizmin ışığında bilim ve din Shf. 7.

(6) Cochın Sosyalizmin ışığında bilim ve din Shf. 4.

(7) Georges Politzer. Felsefenin başlangıç ilkeleri. Sol Yayınlar Shf. 76

(8) Pyongvong, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti. Yabancı Diller Vavınevi Kore Cil. 25. 1958 (Devamı Var)

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

3. MÜCADELENİN İDEOLOJİK KARAKTERİ VE ORGANİK BÜTÜNLÜĞÜ

Mücadelenin gerçekte ideolojilerin tezadından doğduğunu biliyoruz. Bu, mücadelelerin ideolojiler tarafından çıkarıldığını, güdüldüğünü ifade eder. Ve mücadeleye ideolojik karakterini verir. İdeolojinin temel vasfı ise mutlaklıdır. Hiçbir ideoloji kendinden başka haklı, doğru ve faydalı ideoloji tanımaz. Bu vasıf ideolojilerin politik vasfını gösterir. Ve bu hedefe vasil olmak için ideoloji bütün beşerî imkânları kullanır. Mücadelenin ve onun son safhası olan harbin ideolojik karakterli oluşu mücadelenin bütün şekillerinin organik bütünlüğünü izah eder.

İdeoloji, beşerî bütün imkânları bir tek gayede birleştirir. İşte mücadele şekillerinin belli bir mihverde birleşmesi mücadelenin organik bütünlüğü, demektir. Harbin (aynı zamanda mücadelenin) gayesi; düşmanı irademize tâbi hale getirmektir. Düşmanın irademize tâbi hale getirilmesi ise insana tesir eden bütün vasıtaların kullanılmasına bağlıdır. İnsan ise ideolojik ve tabii yapı bir varlıktır. Şu halde harp, düşmanı yok etmek veya irademi ze tâbi hale getirmek için düşman kuvvetler (yani düşmanın ideolojik ve tabii yapısı ve imkânları) üzerinde yapılan bir tazvihtir.

Her mücadelede psikolojik, ekonomik ve askerî mücadele vasıtalarının toplandığını görürüz. Her harp şekli aynı zamanda psikolojik, ekonomik ve askerîdir.

Miting bir mücadele şeklidir. Muvaffak olmuş bir mitingde mücadelenin organik bütünlüğü tebarüz eder. Bütün mücadele şekilleri aynı gayede toplanır, birleşir ve bütünlük arzederler. Miting mücadelesi şekillerinden birisidir; hedefi ise harbin hedefidir. Düşmanı yok etmek, yahut irademize tâbi hale getirmek, kendi kuvvetlerimizi toplamak ve artırmak.

Bir miting, harbin bu son gayesine göre teşkil edilir. Mitingde ilk bakışta belli olan mücadele şekli psikolojiktir. Psikolojik harp yahut mücadele şöyle tarif edilir: Hasımın iradesini çözmek ve kendi kuvvetlerimizin mücadele azmini yükseltmek gayesi ile yapılan her türlü hareket, kullandığı vasıtalar ne olursa olsun psikolojik harp demektir. Bu tarife göre bir miting ideal bir psikolojik mücadele âletidir. Bir mitinge davet için yapılan, insan iradesine hitab eden, sözlü, yazılı, resimli, açık, gizli bütün propaganda vasıtaları, mitingdeki heyecan, topluluğun kalabalığı v. s. mücadelenin son hedefinde kendi varlıklarından ayrı, bir vücudun parçaları gibi olmaya başlarlar. Her mitingin başarısı düşman ve dost kuvvetler üzerinde uyandırdığı tesirle ölçülür. Bu, miting (ve aynı zamanda diğer mücadele şekillerinin) başarı ölçüsüdür.

Bir miting sadece psikolojik ve politik bir mücadele şeklinden ibaret değildir. Miting aynı zamanda askerî bir mücadele şeklini de ihtiva eder. İntizamlı ve başarılı bir miting, tam bir sevk ve idareyi; düşman ve dost kuvvetlerin kontrolünü ve takibini; düşman kuvvetlerin yapması muhtemel bütün tecavüzlere, sabotajlara karşı tedbirleri; mitingin dahili ve harici intizamını korumayı gerekli kılar. Bu zaruretlere ise, askerî mücadelelerin değişik şekillerinden ibarettir. Zira askerî mücadelenin gayesi: düşmanı zayıflatmak, parçala-

2

mak (sayıca ve silahca), kendi kuvvetlerimizi ise toplamak ve artırmaktan ibarettir. İleride göreceğimiz gibi stratejinin temeli budur. Bir mitingte bulunması gereken, yukarıda geçen unsurlar hep aynı prensibe bağlı mücadele şekilleridir. Bir miting meydana getiren her unsur bu prensibe bağlıdır; düşmanı yıpratmak, yok etmek; kendi kuvvetlerimizi ise toplamak ve çoğaltmak. Bütün mücadele şekilleri, hareket tarzları bu gaye için birleşir.

Bir miting yürütmek için gerekli vasıtaların para ile ifadesi ve mücadelenin ekonomik hedefleri için bir vasita oluşu da, miting tarzındaki mücadele şeklinin aynı zamanda ekonomik bir mücadele olduğunu gösterir.

Ekonomik mücadele ile kasdımız, kendi ekonomik gücümüzü yükseltmek ve mücadeleye tahsis etmek; düşman ekonomik gücünü sarsmak, yıkmak ve mücadele sahasının dışına bırakmak için yapılan bütün faaliyetlerdir. Mitingde kullanılan vasıtalar için sarfedilen para, harbin gayesi için tahsis edilen ekonomik gücü belirtir. Mücadele şekillerinden birinin incelenmesi göstermiştir ki, her mücadele şeklinde ve bundan dolayı mücadelenin kendi özünde, psikolojik, siyasî, ekonomik ve askerî mücadele şekilleri kaynaşır, aynı gayeye yönelir. Ve organik bir bütünlük arzederler. Muvaffak olmuş her mücadele, mücadele şekilleri arasında tam bir ahenk, yani organik bir birlik kurabilen mücadeledir. Mücadelenin içinde ve hedefinde bütün mücadele şekilleri en iyi tarzda kaynaşır, başarı kazanmak imkânı vardır. Aksi halde muvaffakiyet bir hayalden ibaret kahr. Bunu misallendirelim: Düşmanın istila etmiş olduğu bir memlekette milletin mücadeleye anlayışı sadece askerî bir anlayış ise, bu başarılı olmaz. Düşman askerlerine -yani müstevfillere- karşı sadece silahlı bir mücadele hiçbir netice vermez. Zira; 1) Harbi, ancak ideolojinin politikası hazırlar, harp ideolojik ve psikolojik alanda hazırlanmadan kazanılamaz. 2) Hiçbir mücadele şekli, (ekonomik, askerî ve psikolojik mücadeleye şekilleri) tek başına zafer sağlamaz. Sadece askerî mücadele, düşmanın iradesini sarsmadığı gibi, kendi kuvvetlerinin artmasını da temin edemez. Meselâ; gerilla harbinde gerilla kuvvetlerinin kendi halkının desteğinden mahrum olması, gerilla kuvvetinin yok olmasına yol açar. Bu hadisede temel hata sadece askerî mücadeleye güvenmek, halkın desteğine dayanmak için ve düşmanın iradesini yıkmak için gerekli olan mücadele şeklinin psikolojik mücadele olduğunu unutmaktır.

Mücadele şekillerinin birbirinden ayrılmasının doğurduğu mağlubiyet haline münhasıran psikolojik harble iktifa etmek şeklinde de rastlarız. Harbin temelini kuran ve idare eden, ideolojinin politikasıdır. İdeolojinin politikası, harbi hazırlayıp devam ettirmek ve zaferle bitirebilmek için psikolojik harbi organize eder. Harbin temeli politikadır. Ve gayesini ancak harble temin eder. Harp politikanın kullanacağı en son ve fakat zarurî vasıta. Mücadelenin hedefi daima hasmı yok etmek veya irademize tâbi kılmaktır. Bu hedefe varmak ise her zaman ancak askerî bir hareketle mümkündür. Kuvvetin teyidinden mahrum bir politik mücadele eksiktir.

Harbin politikanın bir devamı oluşu, harbin ideolojik ve politik mahiyetini gösterdiği gibi son vasıta oluşu politik mücadelelerin ayrılmaz parçası ve sonucu olduğunu gösterir. Harbe başlamadan evvel, politik mücadelenin son durumuna göre, harbin neticesini tahmin etmek kabildir. Kumandanın vazifesi askerî zaferi en az kuvvet sarfı ile temin etmekten ibarettir. Politik mücadelenin başarılı olduğu nisbette askerî zafer temin edilir. Bu sebepten kumandan harbi, harp başlamadan önce kazanmayı bilmelidir. Mücadelenin hedefine varmak ise daima askerî mücadeleye bağlıdır. Politik mücadele ne kadar başarılı olursa bu, askerî mücadelenin başarısını hazırlar, fakat askerî mücadelenin ve kuvvetlerin ehemmiyetini azaltmaz.

Mücadelenin ideolojik karakteri ve organik bütünlüğünden çıkan neticeler bunlardır.

4. İDEOLOJİK MÜCADELENİN KARAKTERİ

Bütün mücadelelerin temelinde ideolojiler kavgasının var olduğunu, bunun ise, mücadeleye ideolojik karakter verdiğini biliyoruz. Mücadelenin ideolojik karakteri; mücadelenin sınırsızlığını, topyekün mahiyetini ve mücadele şekillerinin organik bütünlüğünün çıktığı kaynağı teşkil eder. Mücadelenin ideolojik karakteri kavranmadan, millet düşmanları ile mücadeleyi zaferle bitirmek mümkün olmaz. Bildiğimiz gibi harbi ideolojinin politikası idare eder. Ve harbin kazanılması daha barışta teminat altına alınmış olur. Mücadelenin her anında mücadelenin organik bütünlüğü prensibine riayet zarurîdir. Münhasıran psikolojik veya münhasıran askerî bir hareket - harp düşünülemez. Propaganda gayesi ilk bakışta belli olan miting tarzında bir mücadele şeklinin, askerî mücadele şekilleriyle de beraber tatbik edildiğini ve harp gibi askerî bir mücadele şeklinin psikolojik ve ekonomik mücadele şekilleriyle birleştiğini hatırlayalım.

Psikolojik mücadele şekillerine iştirak eden ekonomik, askerî mücadele şekilleri ne olursa olsun vaz geçilmez bir mücadele şeklidir. Psikolojik mücadele şeklinin teknik ifadesi propagandadır. Propaganda, belli bir fikri insanlarda uyandırmak suretiyle istenen hedefe doğru hareketlendirmektir.

Propaganda yahut psikolojik mücadele hedeflerine göre taktik ve stratejik; mevzularına göre siyasî, ekonomik, askerî ve ilmi v.s.; kaynaklarına göre kapalı, açık ve bulanık olmak üzere nevilere ayrılır. Propaganda nevilere ilâvesi gereken bir nevi de uzun vadeli, doktriner, yahut ideolojik propagandadır.

Propaganda nevilerinin en tesirlisi uzun vadeli olan, ideolojik propaganda yahut mücadeledir. Düşman kuvvetler milletimiz üzerinde senelerden beri inanç, ahlak, kültür ve nizam temelleri üzerinde yıpratıcı bir çalışmaya girmişlerdir. Hayatımızın manası, değeri ve gayesini teşkil eden din, ahlâk, millî kültür devamlı olarak sinsi ve açık tahribata uğramıştır ki, bu tahribat son ikiyüz senelik askerî mağlubiyetlerin sebebini teşkil etmiştir. Propagandanın en tesirlisi olan ideolojik mücadele insanı bütün hayatı boyunca değiştirir. Diğer propaganda şekilleri ise insan ve ferde yeni bir ideoloji vermek yerine, ferdi belli bir hareket tarzına teşvik eder veya zorlar. (Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

ÜNİVERSİTEDE İMTİYAZLI BİR YAHUDİ

Bugün üniversitelerimiz «Kı-
zıl ihtilâl yuvası haline gelmiş
tır Millet'in aluntari vergileri-
le inşa edilen bu müesseseler,
milletle ihanet plânları hazır-
lamakla meşguldür.

Üniversitemizde Yahudi
kültürünün tedris edilmesi
yetmiyormuş gibi şimdi de
üniversitenin bağrına çörek-
lenmiş, genç dimağlara zehir
kusan Yahudi öğretim üyeleri
ne millet parasından binler-
ce liralık tahsisat ayrılarak
seyahat imkânları tanınmak-
tadır.

Bu cümleden olarak geçen
dönem İstanbul Hukuk Fakül-
tesi Profesörler Kurulu Selim
Kaneti (esas adı Salamon o-
lup birkaç sene evvel isim
değiştirmiş, beylice dönme
Mithat'ların, dönme Cavit'le-
rin listesine dahil olmuştur)
adlı bir Yahudi doçenti 3900

TL. tahsisatla Henri Capitant
Kongresine Hukuk Fakültesi-
ni temsilen gönderilmiştir.
Bir yabancı kongrede Türki-
ye'yi bir yahudinin temsil et-
mesi ne garip şeydir?

Zeytinyağının içine parafin
katarak millî ekonomiye sabo-
taj yapan Yahudiler aklımıza
gelince acaba, Salamon Kaneti
ne haltlar karıştırarak diye
aklımıza bir sual geliyor?

Bir Yahudiye birkaç gün i-
çin ayrılan 3900 TL. Anadolu'
da beş nüfuslu bir ailenin yıl-
lık kazancıdır.

Hadise tüyler ürperticidir.
Millet Doğu'da yosunlu su içe
dursun, hatta ona bile has-
retken, Türkiye'de azınlıklara
tanınan bu imtiyazlar hangi
adalet duygusuyla bağdaşır?
Bunu mesullerden millet adına
sormaya hakkımız vardır.

Yahudi Aron'un İtirafı

Dünyadaki Yahudi emperyalizmine karşı reaksiyon-
nı tanıtmaya başlamıştır.
Yahudi zulmünün en şiddetli olduğu yerler şüphesiz

ki, komünist memleketlerdir. Çünkü komünizm Yahudi-
liğin bir yıkım aletidir. İşte bu gerçek yavaş yavaş ko-
münist ülkelerde de farkedilmiş, sionizme karşı bu ülke-
ler aydınlarının duyduğu kin bir mücadele kalıbına dö-
külmiştir.

Bu meyanda 1968 Mart'ında Polonya Üniversitelerin-
de ve daha sonra diğer Doğu Avrupa memleketlerinde
başlayan talebe boykot ve işgalleri, büyük nispette komü-
nist maskeli Yahudi emperyalizmine karşı bir protesto ni-
teliği taşıyordu. Bu protestolar Yahudiliğin hamisi Komü-
nist Rusya'da da kendini hissettirmiş ve SİYONİZM mese-
lesi Komünist Partisi yöneticileri ve Sovyet aydınları ara-
sında sert tartışmalara sebep olmuştur.

Sovyet aydınları arasındaki bu kavga, yazılan kitap-
lara, romanlara ve hikâyelere kadar intikâl etmiştir.

Geçen mayıs ayında, anti-sionist Rus yazarlarından
İvan Shertsov'un iki romanı yayınlanmıştır. Shertsov ro-
manının birinde, Aron adlı bir Yahudinin ağzından, Rus-
ya'daki ve Amerika'daki Yahudi hakimiyetini anlatmak-
tadır.

Romanda, Lenin zamanında Sovyet Yahudilerinin Ko-
münist Partisinde köşe başlarını nasıl ele geçirdikleri an-
latılmakta ve Trocki'nin koyu bir sionist olduğu ifade
edildikten sonra, Amerika'daki Yahudi hakimiyeti ile il-
gili olarak da şöyle denilmektedir:

«Siz şüphesiz Beynelmillel Sionizmi Amerikan Emper-
yalizminin emrindedir diye düşüneceksiniz. Ashnda bu-
nun tersi daha doğrudur. Amerikan Emperyalizmi Sioniz-
min askerî ve ekonomik temelidir. Amerikan emperya-
lizmi sionizme hizmet eder.»

Jewis Chronicle. 8 Mayıs 1970.

Sahte Amerikan düşmanlığı yaparak memlekette anar-
şı çıkaranların aslında tam bir yahudi uşağı olduğu su gö-
türmez bir hakikattir. Her komünist mutlak yahudi aja-
nıdır,

AZATLIK

KAPATILIYOR MU?

Rus ve Çin zulmü altın-
da inliyen Türkistan'ın, hür
dünyaya feryadını ulaştırmak
için çırpınan bir radyo vardır.
tır.
Almanya'nın Münih şehrin-
den yayın yapan bu radyonun
adı Azatlık (Radio Liberty)

Ne acıdır ki, son Alman -
Sovyet görüşmeleri esnasında,
imkânsızlıklar içinde kıvrı-
nan Azatlık'ın ısrarla kapa-
tılması istenmiştir. Anne tara-
fından Yahudi olan Willy
Brand'ın, Rusların teklifini
müsbet karşıladığı ve kapa-
tılacağına dair teminat ver-
diği sızan haberler arasında
dır. Üzüntü ile karşılanan ha-
ber, henüz resmen doğrulan-
mamıştır. Merhum Polat Tur-
fani Bey, Radio Liberty'nin
Türkçe neşriyat müdürlüğünü
ifa etmekteydi.

FİLM

FESTİVALİNİN

MANASI

Basın, cemiyetin sosyal ha-
yatını etkileyen en önemli va-
sıtalarından birisidir. Fertlerin
günlük konuşmalarını, düşün-
celerini ve hayat programla-
rını tayin eden basındır den-
se veridir. Bugün bu önemli
vasıta millet düşmanlarının
harp vasıtasıdır. Beynelmillel
Yahudilik, basın vasıtasıyla
şuurları önemli meselelerden
uzaklaştırmakta, eften-püften
meselelerle meşgul etmekte-
dir. Milletler en korkunç bir
buhranın içinde inlerken,
milletlerin hayatıyla uzaktan
yakından alakası bulunmayan
hadiseler, gazetelerin say-
falarında boy boy resimlerle
teshir edilmektedir. İşte size
bir gazete haberi: «Sofia Lo-
ren, İtalyan «TV» una prog-
ram değiştirtti.»

Hadise Sofia Loren'in bir
film festivalinde kazandığı mü-
kâfat üzerine İtalyan «TV» sı
nın yaptığı bir röportajın an-
latılması. Sofia Loren elbise-
yi giymeyi geciktirdiği için
«TV» yöneticileri programı
altüst ediyor ve Sofia Loren'e
yer veriyor.

Bilindiği gibi Sofia Loren
hızlı bir yahudi olup, Ömer

Silâh Satışımız Neden Durduruldu ?

Bundan 5 ay kadar önce Makina Kimya Endüstrisi, Or-
ta — Doğu ülkelerine silah ve cephaneye satmak için teğeb-
büslere geçmişti. Orta — Doğu ülkelerine birer delegas-
yon göndermeyi kararlaştıran ve bu ülkelerdeki Türk se-
faretlerine hazırlanmış olduğu prospektüsleri daha önceden
gönderen Makina Kimya Endüstrisi Türkiye'de harp sana-
yiinin gelişmesine ve tanınmasına imkân hazırlamış oluyordu.

Bilindiği gibi aynı müessese daha önce de Almanya'ya sı-
lah satışında bulunmuştu.

Ancak Makina Kimya Endüstrisi'nin bu teşebbüsleri
durduruldu. Önce Almanya'ya satış durduran kuvvetler, da-
ha sonra Orta — Doğu ülkelerine yapılan satışlara da mani
oldular. Dışişleri Bakanlığında bir yetkili yaptığı açıkla-
mada şöyle diyordu: «Dünyanın her yerinde silah satışı bir
hükümet işidir. M.K.E'nin hükümete danışmadan harekete
geçmesi bir hata idi.»

Ancak sayın hariciye yetkilisine soracaklarımız var;
Acaba dünya silah sanayiine hakim olan güçler kimlerdir?
Vietnam harbinde, Pakistan — Hindistan çatışmasında,
kısaca bütün dünyada harbin devam etmesinde menfaatleri
bulunan müesseseler kimlerindir?.. Meselâ, Bernard Baruh
ya da Lazard firmalarından haberdar mısınız? Bu firma-
ların dünya Yahudiliği ile olan münasebetlerine dair ne
derece bilginiz var?..

İşte M. K. E'nin Orta — Doğu'ya belki daha ileride
bütün doğu ülkelerine yapacağı silah satışları yukarıdaki sı-
lah fabrikatörlerinin menfaatlerini darbeliyordu. Eğer bir
Türk müessesesi Orta — Doğu'ya silah temin eden bir sana-
yi deposu olursa, sionizm açısından harplerin devam etme-
sinde bir mana kalmıyordu. Amerikadaki yahudi silah fab-
rikaları ve harp sanayi, büyük düşmeler kaydedecekti.

Ayrıca en mühim tarafı, eğer Türkiye'deki bu müessese
faaliyetlerini artıracak olursa, Türkiye'nin yahudi fabrika-
larından silah temin etmesi diye bir şey de kalmayacak ve
silahını kendisi temin eden bir ülke haline gelecektir.

İşte bütün bunlar dünya silah patronlarının işine gel-
miyordu. Hemen bu teşebbüsün durdurulması gerekirdi. İşte
bu noktada hariciyemizin işe müdahale etmesi, ister iste-
mez bu yahudi patronlarının tesirini aklı getiriyor. Ameri-
kan politikasının yahudi şefleri tarafından çizilmesi ve bun-
ların yahudi fabrikatörlerle işbirliği halinde olmaları bize
teklif edilen antlaşmaların ideolojik karakterini göstermek
tedir. Amerikan politikası yahudi fabrikatörlere alabildiğine
bir serbesti tanırken, bizim hariciyenin bu teşebbüsü en-
gellemesi, izahı icabettiren davranışlardır.

Serif'le beraber içinde yahu-
dilik propagandası bulunma-
yan filmde oynamamaktadı-
lar. Filmin senaryosunu önce-
den tetkik etmekte ve eğer
sionizmin kokusu yoksa tek-
lifi reddetmektedirler. Habe-
re göre, Sofia Loren'i Bel-
rad'dan Roma'ya yine bir ya-
hudi olan Mareşal Tito, özel
uçakıyla göndermiştir.

Bütün dünyada beynelmi-
lel yahudilik film festivalleri-
yle, tiyatro yarışmalarıyla,
müzik festivalleriyle, dans
birincilikleriyle insanların ka-
falarını meşgul etmek ve u-
yuşturulmuş milletlere hakim
olmak için çalışmaktadır. Ni-
tekim Haham Reichorm'un
nutkunda bu hususta şöyle
söylenir:

«Büyük kuvvetlerden biri
de basındır. Basın istenilen
herhangi bir fikri, tekrar e-
de ede nihayet doğru imiş

gibi gösterir. Tiyatrolar da
buna benzer hizmetler görür.
Her tarafta tiyatrolar ve ma-
buat bizim direktiflerimize
mutavaat ederler.»

Sion Protokolleri'nin direk-
tifi de aynen böyledir: «Az
bir müddet sonra, basın va-
sıtasıyla her çeşit sanat ve
spor müsabakaları tertip ede-
ceğimizi açıklayacağız. Bu
gibi meraklar, mücadelesini
yapmakta olduğumuz mesele-
ler üzerinden zihinleri uzak-
laştıracaktır. İnsanlar yavaş
yavaş bizzat düşünme itiyatı
ve kabiliyetini kaybedecekler
ve nihayet ortada, fikirleri
yeni istikamet verecek bizden
başka kimse kalmayacaktır.
Böylece herkes bizimle ola-
caktır.» (Onüçüncü fasıl.)

Millet düşmanlarının ihaneti
vasıtaları millet kontrolüne
geçmediği müddetçe mil-
letin ızdırabı dinmeyecektir.